

BARÇA

Revista Oficial FC Barcelona · Octubre del 2007

5

Núm. 29 · 3 Euros

www.fcbarcelona.cat

COLORES PER AL NOU CAMP NOU

*Presentem el projecte de Norman Foster
i les 9 idees finalistes*

Juan Pablo Mitjans
“L’obra del Camp Nou
va ser una demostració
de sentit comú”

Ara fa 30 anys
Un president de la
Generalitat tornava al
camp del FC Barcelona

Evaristo de Macedo
L’autor d’un dels gols
immortals de la història
del Barça visita l’estadi

PER UN'ORA TUTT'ALTEZZA. MA DALL'ESCLUSIVO. UN'ORA
DENTRO. LA FORMAZIONE È LA UNIFORME. UN'ORA
PER LA ZONA DI MARCA. PROVAI LE CA. RE. UN'ORA. E RISPONDI
PER UN'ORA TUTT'ALTEZZA. MA DALL'ESCLUSIVO. UN'ORA
DENTRO. LA FORMAZIONE È LA UNIFORME. UN'ORA
PER LA ZONA DI MARCA. PROVAI LE CA. RE. UN'ORA. E RISPONDI

**POSA-LA
ALLA ON
VULGUIS**

OCTUBRE DEL 2007

Edita: Futbol Club Barcelona

Av. d'Àrístides Maillol s/n - 08028 Barcelona

Tlf. 9021899 00 - Fax 934112210

Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat

Director: Jordi Badia.**Subdirectors:** Eduard Pujol, Toni Ruiz i David Saura.**Redactors:** Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Forns, Miriam Nadal, Francesc Orenes, Marc Parramon, Àngels Prieto, Carles Santacana, Anna Segura, Txemi Terés i Manel Tomàs.**Revisió lingüística:** Marina Àlamo.**Redactor en pràctica:** Jaume Canut i Pere Marcé.**Col·laboració especial:** Josep Maria Solé i Sabaté.**Disseny i Infografia:** Futbol Club Barcelona. Departament d'Audiovisuals.**Fotografia:** Arxiu FCB, Avui, Bevenrain, Cristina Fàbrega/Uvic, Damià Badia/Uvic, Dídac Atzet/Uvic, el COAC i els despatxos d'arquitectura finalistes al concurs internacional d'idees per al Nou Camp Nou.**Publicitat:** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting Telf. 934963672.**Impressió:** Rotocayfo Quebecor.**Tiratge:** 126.500 exemplars.**Dipòsit Legal:** B-40053-02.

La publicació no es responsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.

La redacció d'aquest número s'ha tancat el 4 d'octubre del 2007.

Un camp per al futur

Ja han passat força dies des de la presentació del projecte guanyador del concurs internacional d'idees per a la remodelació del Camp Nou. Els socis i els aficionats del FC Barcelona i totes aquelles persones amb un interès especial per conèixer els detalls dels projectes presentats, del guanyador i dels finalistes han tingut l'oportunitat de fer-ho directament, tant a l'exposició sobre els 50 anys del Camp Nou que hi ha al Museu del Club com a l'exposició organitzada pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya amb les deu maquetes participants en la fase final del concurs. També ho han pogut fer per mitjà de les nombroses explicacions oficials o llegint els articles que experts i opinadors han anat publicant i desgranant als mitjans de comunicació. El projecte de remodelació del Camp Nou està sent debatut de manera profusa i entusiasta. En aquest sentit, és un èxit absolut.

Ha estat un procés obert i transparent. No ha estat un concurs restringit; a la primera fase, una vuitantena d'arquitectes i gabinets d'arquitectes van trametre els seus currículums per passar a la selecció de deu finalistes, als quals es va encarregar que desenvolupessin una idea de remodelació del Camp Nou. La tria no ha estat exclusiva del FC Barcelona sinó que la va fer un jurat integrat per representants del Club, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Tant pel fet de ser obert com per haver compartit la decisió amb organismes aliens al promotor, aquest concurs representa un procediment inèdit que pot servir com a model a altres entitats que pretenguin escometre obres semblants.

La decisió de proclamar guanyador, entre les dues obres seleccionades pel jurat del concurs, el projecte de l'anglès Norman Foster va ser presa per la Junta Directiva del FC Barcelona, com a entitat convocant. A més a més, durant l'anàlisi de les deu idees presentades, una Comissió Tècnica i una Comissió Cívica, formades per enginyers, especialistes i persones representatives de la societat civil catalana i dels veïns de les Corts, han visat els projectes i n'han fet els informes respectius.

Tot el procediment ha estat, doncs, obert i transparent. Mostrar públicament la feina feta és el graó final. No obstant això, hi ha una altra intenció subjacent en tot aquest procediment: la voluntat de fer que aquest projecte sigui de la ciutat i del país, no només del FC Barcelona. Que el nou Camp Nou de Foster estigui sent debatut i comparat amb els rivals que va tenir és el primer pas per fer que els barcelonins i els catalans se l'acabin fent seu.

Fins avui s'han fet passos decisius i molt importants per aconseguir que aquest nou Camp Nou sigui una realitat d'aquí a 5 o 6 anys; com més aviat millor, és clar. Tanmateix, encara queda el pas més definitiu. Aquest nou Camp Nou no és un projecte aïllat. Forma part d'una obra molt ambiciosa que transcendeix el FC Barcelona. La remodelació de l'entorn del Camp Nou afecta altres institucions, com la Universitat de Barcelona, i és responsabilitat de l'Ajuntament de Barcelona. El FC Barcelona té una idea per contribuir-hi. L'ha construïda transparent i obertament, amb diàleg, i l'ha feta pública, i vol que tot el barri, tota la ciutat i tot el país se la faci també seva ■

Acer recomana el Windows Vista® Home Premium.

Descobreix la **Naturallesa** de la Tecnologia

El nou Acer **Aspire**

Imagina la forma perfecta, la imatge perfecta,
la sensació perfecta.

Ara imagina el portàtil perfecte,
la combinació perfecta d'estil i utilitat, la barreja perfecta
d'entreteniment audiovisual.

Allò que acabes d'imaginar és el nou Acer Aspire Gemstone.

No imaginis més, **comproba-ho** per tu mateix:

- **Roberta Hologràfica**
- **Dolby® Home Theater™**
- **Mediaflow**
- **Acabats en Ceràmica**
- **Pantalla Tecnològica CrystalBrite**

Acer Aspire 5920G

Tecnologia de processador Intel® Centrino® Duo
Windows Vista® Home Premium autèntic

Descobreix el nou Acer Aspire en el teu proveïdor
de confiança més proper. Visita **acer.es**

Per a qualsevol informació o suport tècnic: 902 20 23 23

Acer of America, Inc. is not responsible for errors or for any consequences arising from the use of the information contained in this document. Acer of America, Inc. reserves the right to change specifications without notice. © 2007 Acer of America, Inc. All rights reserved.

acer

SUMARI

MÉS QUE UN CLUB

- 6 **Colors per al nou Camp Nou**
Només les idees canvien el món
- 8 **La proposta de Norman Foster**
Aproximació a la idea guanyadora
- 18 **Les 9 idees finalistes**
Claus en kaan Architecten – *Pell de ceràmica*
Crv Arquitectos – *Un edifici amb camp*
Mamen Domingo ¡! Ernest Ferré – *La Corba és bella*
Ferrater –Serra / Vives / S. Vives /
Cartagena - Arupsport – *La nostra Copa*
GMP International – *Futbol al cràter*
Herzog & De Meuron – *L'onada tranquil·la*
Map Architects – *Abraçant el camp*
Martínez Lapeña – Torres – *Vuitanta costelles*
Sanaa – *Sobrietat japonesa*

- 46 **Un projecte desconegut**
García-Barbón o el Camp Nou del 1953

UN CLUB AMB HISTÒRIA

- 56 **L'Enigma**
Martí Ventolrà, a Mèxic per amor

SERVEIS BARÇA

- 67 **FCB Showtime**
Comença l'espectacle!

14 Juan Pablo Mitjans. Arquitecte, és fill del pare de l'Estadi del Barça

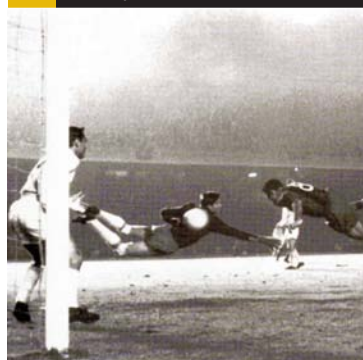
36 El pòster: plantilla oficial del 1er equip del FC Barcelona 2007/08

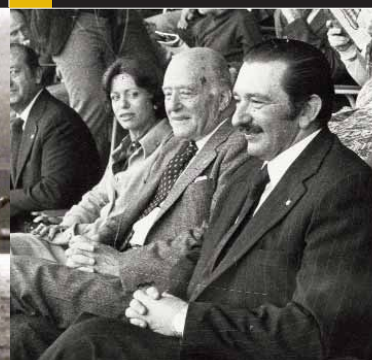
38 Camps de futbol, les catedrals de l'esport modern

42 Icones de Barcelona. El camp i altres peces úniques

56 L'ex. Evaristo de Macedo. El gol immortal

60 Quina nit! Un 5 a 0 per rebre el president Tarradellas

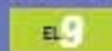
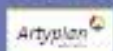
PATROCINADORS

PROVEIDORS

COL·LABORADORS

MITJANS COL·LABORADORS

PATROCINADORS PRINCIPALS DE SECCIONS

PATROCINADORS OFICIALS DE SECCIONS

BÀSQUET

HÒQUEI PATINS

FUTBOL SALA

BÀSQUET

HÀNBOL

HÒQUEI PATINS

PROGRAMA OFICIAL DE PATROCINI FC BARCELONA

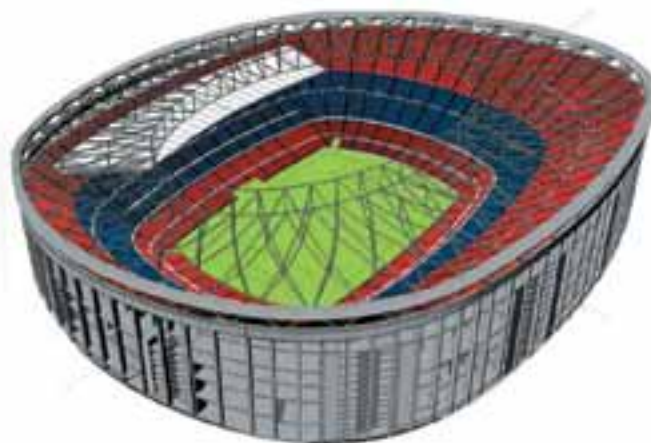
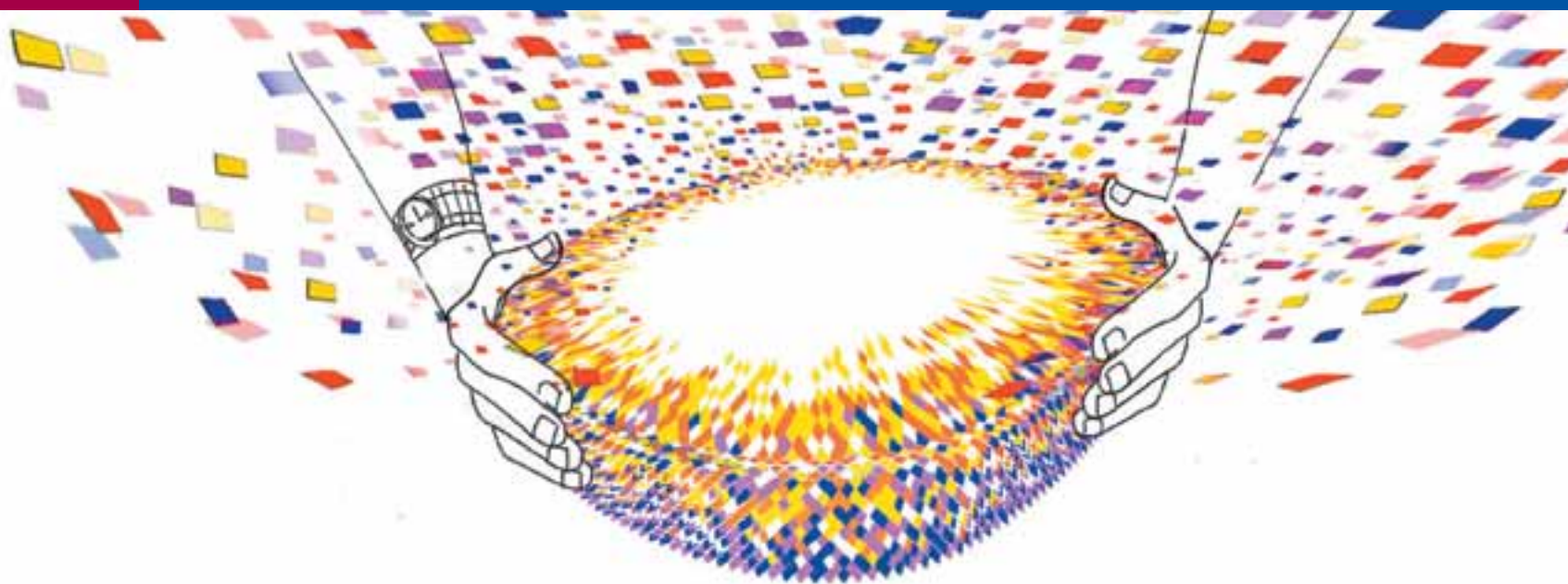

EL NOU CAMP, NOU

NOMÉS LES IDEES CANVIEN EL MÓN

La força de les idees aplicades al nostre món, petit i gegantí a la vegada. El d'un camp que ja té mig segle en un futbol globalitzat. El Futbol Club Barcelona ha començat a fer camí en direcció al nou Camp Nou. El Barça és gran, en part, perquè en cada moment de la seva història ha sabut llegir, entendre, i interpretar les exigències estratègiques que tocaven. Així ho va fer el fundador Joan Gamper, i així ho va tornar a fer el President Miró-Sans quan es va aixecar el Camp Nou per substituir el vell camp de Les Corts, que s'havia quedat petit. L'any 82, amb Josep Lluís Núñez a la presidència, el barcelonisme va veure com el Camp Nou va tornar a créixer, deixant-lo amb la imatge de les tres graderies que avui coneixem. En aquest 2007 el FC Barcelona torna a avançar-se als temps, i ja treballa per fer realitat la remodel·lació de l'estadi. El Camp Nou es vol adaptar a les noves necessitats del futbol i de la societat, i ho farà apostant per una idea i un projecte de qualitat. De la tria, feta a través d'un concurs internacional per especialistes i entesos, n'ha sortit guanyador el projecte que lidera Norman Foster. La REVISTA BARÇA es disposa a navegar per aquesta idea i per les altres 9 que van ser finalistes, transportant-nos a un món que, orgullosos i atrevits, fa dies que somiem. Es tracta de viure cinquanta anys més de gols, espectacle i sentiments, ara al nou Camp Nou.

ESTÈTICA I FUNCIONALITAT PER AL CAMP

El somni es tornarà a fer realitat. Com a l'equador del segle XX, el Barça treballa per tenir el millor estadi del món. El Club ja ha engegat el procés que repensarà les virtuts d'aquesta gran casa comuna que és el Camp Nou per situar-lo novament com un exemple de funcionalitat, bon gust i formes perennes i sàvies. Us presentem la idea de Norman Foster.

■ TEXT: Berta Brau / Eduard Pujol | IMATGES: Bevenrain / FOSTER + PARTNERS

Després de mig segle de batecs, el Camp Nou es posa al dia. Observant el passat amb l'orgull de saber-se l'estadi més bonic del món, ara també es mira el futur amb optimisme. L'equip d'arquitectes Foster + Partners assumeix el projecte de remodelació del Camp Nou per projectar-lo com una referència arquitectònica imprescindible del segle XXI. Per aconseguir-ho, el projecte buscarà el punt d'equilibri precís entre el gust per la forma i el pragmatisme del fons. Serà un estadi renovat que es veurà com una entitat arquitectònica única, amb essència per si mateixa, amb el repte d'envellir com

ho ha fet l'actual, sempre digne i bell. Tot l'edifici estarà contingut dins d'un volum clarament definit, amb una aparença externa unificada, i els espais i les instal·lacions afegides estaran totalment integrades, tant des d'un punt de vista funcional com arquitectònic. Els visitants ocasionals o els usuaris habituals gaudiran d'un estadi renovat, amb una imatge única i distintiva del FC Barcelona. El nou Camp Nou quedarà totalment integrat dins del patrimoni arquitectònic de la ciutat. Des del carrer es veurà com un camp modern, però també ho serà el seu interior, amb àmplies zones de servei i escales mecàniques

que portaran el públic a la seva localitat amb una comoditat que avui és difícil d'imaginar.

Un camp més còmode

De fet, a part del camp com avui l'entendem, els barcelonistes podran gaudir d'una oferta pública d'esbarjo transformada. Les noves escales elèctriques els portaran als nivells més alts de l'estadi —on ara és més difícil d'accedir. Els espectadors gaudiran d'una distribució molt més lògica i clara dels punts d'entrada a les seves localitats. Aquestes millores s'han pensat de manera global. S'evitarà que hi hagi un camp nou i un altre de vell: la

► reforma s'ha pensat per dotar tot l'estadi d'aquestes millores, al marge de la zona o la graderia que s'ocupa.

A l'hora de dibuixar la seva idea, els arquitectes que remodelaran l'Estadi han previst cobrir àmpliament els aspectes i els requisits vinculats a la seguretat de l'espectador. Aquest és un àmbit en què els últims anys s'ha multiplicat l'exigència, amb una legislació que cuida el detall i que poc té a veure amb la normativa que hi podia haver a finals

La idea de Foster lliga la funció i la forma: l'estadi serà més funcional, pràctic, confortable i segur

dels anys setanta, quan es va fer la tercera graderia actual, o amb la dels anys 50, quan el Camp Nou anava dues dècades per davant en aquesta matèria. Però a banda de treballar per a un camp més segur, també es podrà resoldre un dels aspectes més delicats de l'Estadi: el de la mobilitat del públic en general, i, més en concret, el de l'accés de persones amb discapacitat física.

El nou camp també millorarà les àrees destinades a aquells que hi treballen. És a dir, a tot el personal operatiu del Club i a aquells que són imprescindibles per garantir l'espectacle del futbol, abans, durant o després de cada partit. És el cas de la premsa. Avui el futbol s'ha globalitzat. És impossible imaginar-lo sense la televisió i sense centenars de periodistes arribats d'arreu. Cada diumenge el futbol ha de donar cabuda als centenars de professionals que mou cada partit, cosa que fa cinquanta anys no passava i que, coincidint amb el Mundial del 82 —quan el Camp Nou va créixer—, tot just es començava a intuir. Per tant, no només es tracta d'una posada al dia tecnològica, sinó també d'espais i d'equipaments. En aquesta mateixa direcció es modificarà tota l'àrea de vestidors, amb noves zones de treball, i es constituirà una nova àrea presidencial i una altra d'oficines. Amb aquesta acció, el Club traslladarà el seu personal al mateix Estadi.

La remodelació també ha previst donar sortida a una altra de les demandes del futbol actual en un club de prestigi i reconeixement internacional: el de les zones VIP. Aquests espais es repartiran per tot l'estadi i oferiran els estàndards de qualitat i comoditat que aquesta mena d'àrees requereixen ■

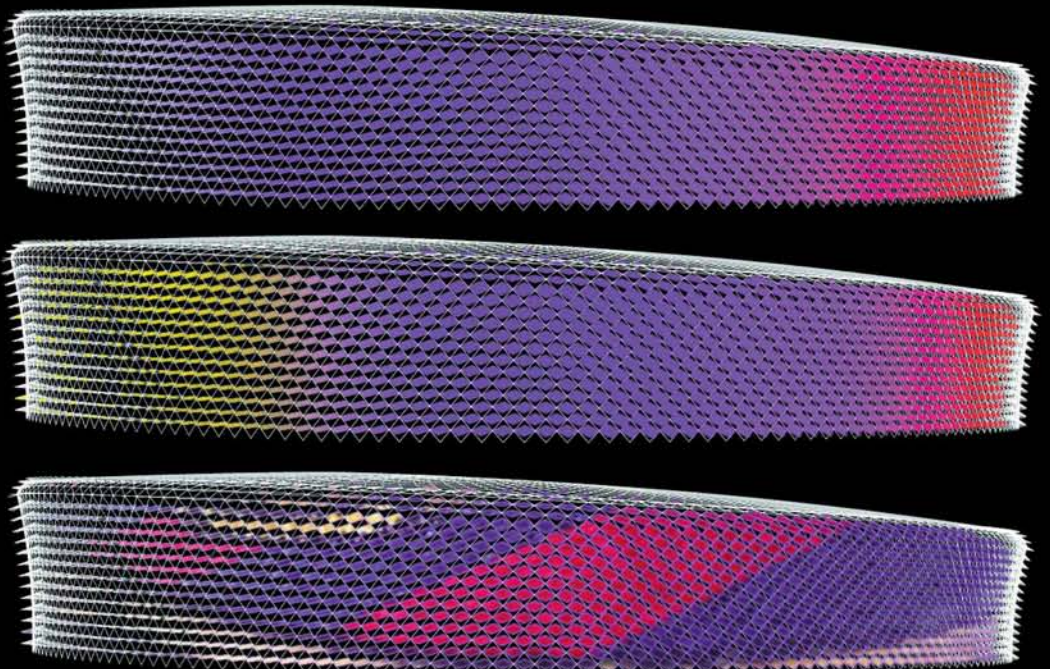

EL SECRET MÉS BEN GUARDAT

El dissabte 22 de setembre, a les 19 hores i 28 minuts, el FC Barcelona resol·lia, en un acte marcat per una forta litúrgia institucional, el secret més ben guardat de la història del Club. La Junta directiva, reunida el dimarts 18 de setembre, havia fet públic que la idea guanyadora per reformar el Camp Nou era la de Foster + Partners, però la imatge continuava sent un secret. Finalment, en un acte celebrat a la Sala París, la idea de Foster prenia forma, volum i colors. El president del Barça, Joan Laporta, i Norman Foster van ser els encarregats de descobrir la maqueta, que estava coberta per una peça de seda negra. En l'acte també van participar el president del Parlament, Ernest Benach, i el degà del col·legi d'Arquitectes, Jordi Ludevid. L'acte va ser transmès en directe per Barça TV. Prèviament s'havia inaugurat l'exposició 'El Camp Nou, 50 anys de batecs blaugrana', que encara es pot visitar a la planta superior del Museu del FC Barcelona.

Un estadi de pell jove

L'Estadi quedarà envoltat per un vel de color. Serà com una pantalla feta de mosaic, amb panells de rajoles de policarbonat amb color que representen els trets d'identitat del FC Barcelona. Aquests panells quedaran fixats a una xarxa de cables que es tibaràn entre l'alçada de la coberta, per sobre de les grades, i el terra. L'efecte acumulat de la pantalla protegirà de la pluja les zones de lliure accés dins del Camp Nou, incloent-hi les zones públiques. Des de fora, el mosaic crearà un efecte vibrant de colors i reflexos. Des de dins, en canvi, les rajoles filtraran els diferents components dels colors del Club i els projectaran elegantment cap a diferents espais interiors.

PRESSUPOST TOTAL DE L'OBRA: 250 milions d'euros

PROTEGITS DE LA PLUJA

Finalment es donarà resposta a una vella aspiració col·lectiva: tot el públic de l'Estadi del Barça quedarà protegit de la pluja. El camp tindrà una gran coberta. Al nou Camp Nou, la coberta allargarà el mosaic exterior sobre les grades. Els colors del Club —blau i grana— també es podran veure a l'ala d'aquesta estructura. La densitat dels colors s'anirà reduint cap a la part interior de la vora de la coberta, on es doblegarà cap al cel. El cobriment de la coberta serà lleuger i translúcid, fet de panells de rajoles de policarbonat amb color fixades a la part alta de la superfície de l'estructura de cables. Visualment, aquest barret multicolor dotarà l'Estadi d'una nova sensació d'alleugeriment arquitectònic. La coberta s'aguantarà gràcies a un sistema de cables pretensats que aniran en dues direccions i que creuaran les grans dimensions de les grades del Camp Nou.

PORCA MISÈRIA

Nous capítols

 3

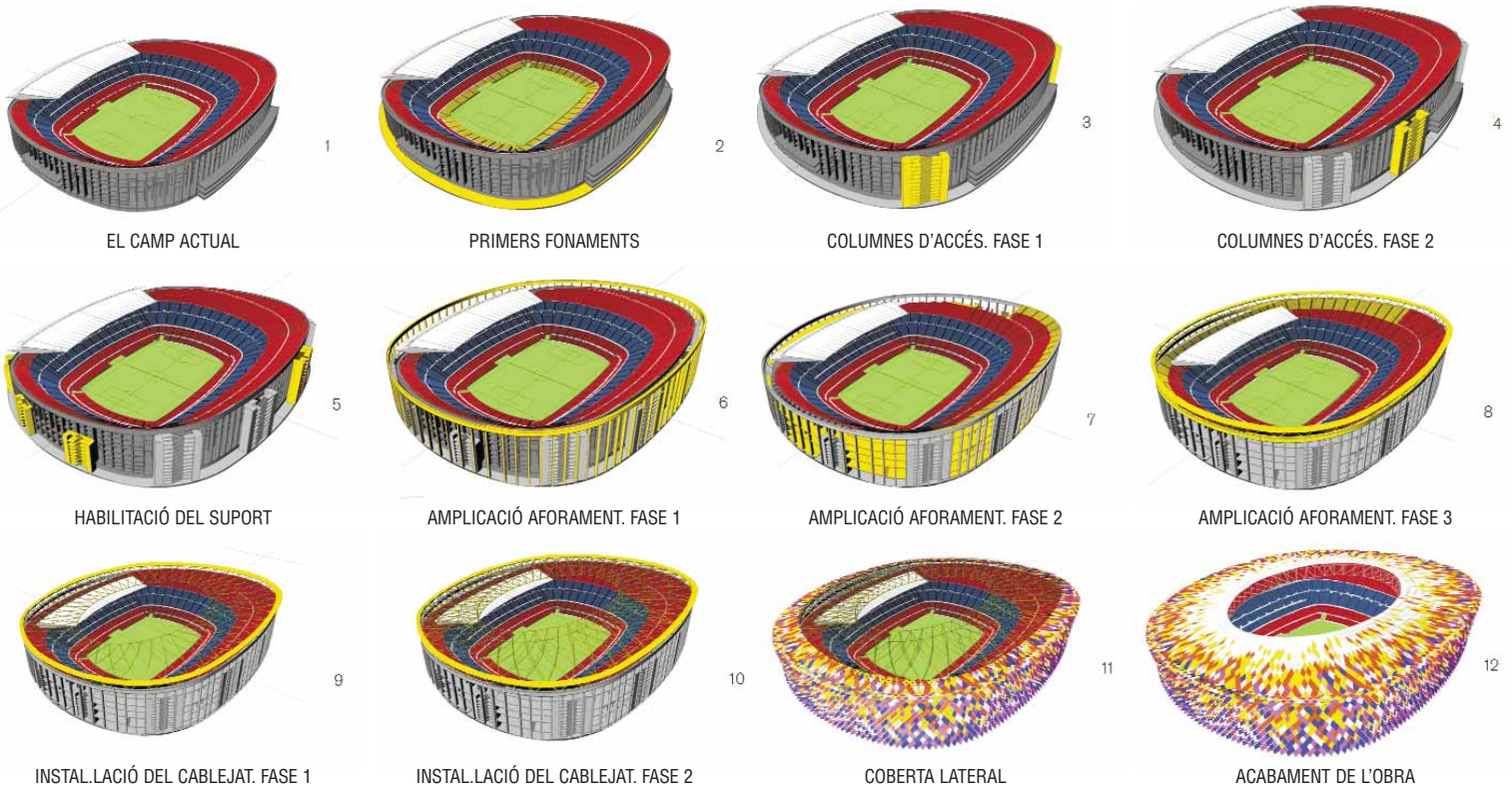

UNA TRANSFORMACIÓ PER FASES. LA TRANSFORMACIÓ DIÀRIA, LA FUSIÓ SILENCIOSA

Al plec de condicions elaborat per regular el concurs internacional d'idees per al nou Camp Nou destacava una premissa: fer les obres sense interferir en l'activitat habitual de l'Estadi. Com es pot veure en la seqüència de dotze imatges que il·lustren la part inferior d'aquesta pàgina, el projecte guanyador, la idea de Foster, va treballar aquest aspecte al detall. Norman Foster assegurava al lloc web del Club (www.fcbarcelona.cat) que la interrupció del funcionament normal de l'Estadi "s'evita gràcies a una immensa feina de recerca, d'interacció amb els constructors, d'hores d'anàlisi amb els especialistes i els enginyers, desenvolupant un concepte que no necessitarà ni grues ni bastides". Això farà possible que el Camp Nou es transformi lentament, gairebé com un encanteri gradual, setmana rere setmana. Segons Foster, "serà una transformació gradual, amable. Aquest edifici gairebé mai està deshabitat i el procés constructiu ho ha previst. Cada vegada que hi hagi un partit els espectadors podran veure el progrés del projecte i, finalment, perquè no serà fins a l'últim moment, arribarà la fusió. Allò que és antic i allò que serà nou es connectaran per sempre".

LA TRANSFORMACIÓ DEL CAMP. LA FUSIÓ PAS A PAS

PARLEM AMB NORMAN FOSTER

“VOLEM EL MILLOR ESTADI DEL MÓN, PER ESTÈTICA I FUNCIONALITAT”

El Camp Nou és casa nostra.

Als ulls de l'arquitecte, com és?

És un gran edifici, no en tingui cap dubte. De fet, ha estat una de les inspiracions per a la nostra proposta de disseny, però ja té cinquanta anys. Això vol dir que, tot i que des del 1957 ha cobert totes les necessitats que se li han plantejat, ha passat molt de temps. Els cànons canvien i el Camp Nou no en pot restar al marge. El Club ha fet confiança a una idea que respecta aquest estadi. No en destruïm cap part, senzillament l'eixemplem.

Com es defuig el canvi pel canvi?

Insisteixo, el Camp Nou és un gran edifici, capaç de generar una atmosfera increïble. Nosaltres el que volem és potenciar-ne les millors virtuts. Agafarem aquesta olla que és asimètrica, més alta a l'est, i la farem créixer cap amunt. D'aquesta manera es crearà un sostre que protegirà l'afició del mal temps. A més, aquest sostre també es podrà moure i deixar que hi toqui el sol."

Per què es va presentar a aquest concurs?

No m'imagino un arquitecte que no vulgui competir. El Barça és una gran institució, una oportunitat increïble. Estàvem entusiasmats i il·lusionats amb aquest projecte de transformació. És fantàstic que haguem tingut èxit en el moment decisiu: el de la tria.

Com definiria la seva proposta?

Avui el camp és molt familiar, però el farem créixer. L'eixemplarem, crearem una coberta i el públic i els socis s'hi podran moure amb més facilitat. Per exemple, per anar als pisos alts es podrà pujar amb escales mecàniques i l'estadi estarà ben adaptat per a les persones amb discapacitats físiques. Volem crear el millor estadi del món, per estètica, per bellesa i per funcionalitat.

Vostès lliguen l'estètica al color?

Apostem per cobrir el Camp del Barça amb una mena de mosaic amb un pretès aire gaudinià. Però les escames d'aquesta pell són diferents, molt vives, amb els colors del Club i de Catalunya. Això fa que l'Estadi pugui respirar.

En què es va inspirar per dissenyar-lo?

D'entrada, en el FC Barcelona i el mateix Camp. No hem estat aliens ni a la seva arquitectura, ni a la seva història o la seva reputació. També en la ciutat i el país, i en els seus colors i les seves formes... Pensi que alguns d'aquests aspectes es poden definir mentre que d'altres senzillament reposen en l'esperit de l'indret.

Un estadi amb arrels al país, adequat als temps globals. Hi ha espai per a la sostenibilitat?

Sí, no pot ser de cap altra manera. Serà un edifici ecològicament responsable: recull l'aigua de pluja, estalvia energia, utilitza ventilació natural i serà un bon lloc on estar-s'hi..."

Aquest nou estadi estarà integrat en l'entorn urbà, sense tanques que el separin del carrer...

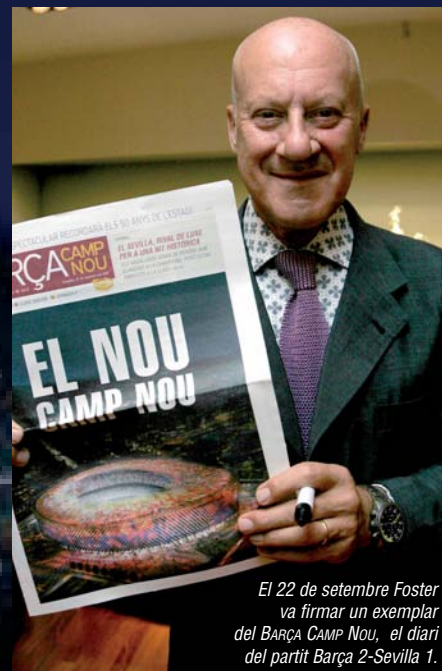
El nou Camp Nou és molt suau, gens agressiu pel que fa la relació amb l'entorn. Quan estigui acabat respectarà l'entorn, que és una manera de respectar els veïns. De fet, en el procés de construcció, tot i el gran desafiament que comporta aquesta transformació, evitarem les bastides i les grues, i l'estadi mantindrà la seva activitat. És una altra manera de respectar els veïns, els socis i la gent que ve al camp.

Analitzant la seva idea, vostè ha parlat de lluita entre l'espiritualitat i la matèria. Per què?

La cultura del futbol és quasi un *modus vivendi*, és inseparable d'un cert sentit d'orgull de Catalunya i també de Barcelona. La frase *Més que un club* ens remet al pes d'una gran institució. Aquesta és la part espiritual mentre que el soroll, el so o les olors formen part d'un altre món. El de les qualitats físiques. Al camp s'ha de poder seure còmodament, i al seient també s'hi ha d'arribar be. Una tarda al camp ha de ser una bona experiència, s'ha d'estar protegit dels elements, no has de tenir res que t'obstrueixi la visió del joc... Així que hem de millorar les prestacions de l'estadi, tot respectant una arquitectura que, a la vegada, és font d'inspiració. Ens hem de preocupar pel passat, però aquest és un edifici per al futur. En aquest sentit, és una afirmació moderna.

EL FAR DEL BARÇA, PER TOT L'ANY, DE DIA I DE NIT

De la idea que transformarà el Camp Nou destaca la coberta i la façana exterior. La proposta arquitectònica de Foster vol donar a l'estadi una gran presència vital i una gran distinció dins de l'entorn urbanístic en què es troba. Diferent de tot, el camp es reconeixerà no només per la forma de les grades sinó també per la seva nova arquitectura externa. El disseny de la façana exterior permetrà transformar-lo quan convingui. De nit o de dia, quan hi hagi partit o quan no s'hi hagi de jugar. Com si fos un vel de colors, l'estadi estarà envoltat per un mosaic de rajoles. Serà una barreja de panells de policarbonat i de vidre amb color. Això farà que l'estadi projecti una imatge exterior única, nova i diferent, que oferirà l'efecte visual d'un mosaic de color, ombres i reflexos. A la nit, l'estadi estarà il·luminat amb llums a la mateixa façana que el convertiran en un gran far.

El 22 de setembre Foster va firmar un exemplar del BARÇA CAMP NOU, el diari del partit Barça 2-Sevilla 1.

“EL CAMP ENCARA IMPRESSIONA”

■ TEXT: Eduard Pujol | FOTOS: Bevenrain

Juan Pablo Mitjans, un arquitecte fill d'arquitecte. El seu pare, Francesc Mitjans, és un dels pares del Camp Nou i ell va participar en les obres d'ampliació i remodelació de l'Estadi el 1982 i el 1994. L'artista parla de l'obra i de la manera com el camp del Barça, una de les construccions més belles de l'arquitectura esportiva europea, ha sabut envellir. Ara que el Camp Nou ja té 50 anys, parlem amb qui era un nen quan a casa el dibuixaven, línia a línia. Ara, de gran, aquest últim mes de setembre ha participat de les Comissions que han triat la idea de l'arquitecte anglès Norman Foster per al nou Camp Nou.

Vostè és el petit de cinc germans. Arquitecte, fill d'arquitecte.

Sempre ens hem dit que no era que el despatx estigués a casa, sinó que era la casa que estava dins el despatx. Això és el que vam viure. De petits ja convivíem amb els projectes del pare. Tot el dia es parlava d'arquitectura. Que al final acabéssim per acostar-nos-hi és la cosa més natural d'aquest món.

El seu pare va fer el camp del Barça. Aviat està dit...

L'any 1957 jo tenia vuit anys i era massa petit per entendre algunes coses. Però tot i així em vaig adonar que el que s'estava coent era molt gros. Era impossible que tota aquella tensió, amb hores de feines, anades i vingudes, no fos una cosa de molta envergadura. També he de confessar que en el moment de la inauguració, quan tothom admirava aquell estadi, jo el veia com l'arquitectura: la cosa més normal, senzilla i plana que es pugui imaginar. Aquell estadi ja l'havia vist. Feia anys que hi vivia i el coneixia. Era com de la família. A més, el pare me l'havia explicat perquè en pogués entendre cada racó.

En aquell moment s'admirava l'Estadi —que ja era bell— perquè era molt gran i perquè s'hi respirava un aire de qualitat que poc tenia a veure amb l'època. Han passat els anys i el Camp Nou continua sent ben valorat.

Sí, molt, i de manera unànime. Però miri com són les coses. Jo sóc dels que entenen que el nou Camp Nou s'hagi definit per mitjà d'un concurs, que és una pràctica habitual en l'arquitectura. Però curiosament també penso que, si aleshores el projecte de Mitjans hagués passat per un concurs, segurament no hauria guanyat. Aquest Estadi és un projecte molt sobri i aquesta és una qualitat que possiblement en el seu moment no s'hauria apreciat.

Quina és la idea que defineix el camp del 57?

La funcionalitat. La relació entre el camp de joc, que és l'escenari, i la grada és perfecta. La sortida de la gent al carrer també era fàcil. I, el més important, és un estadi immillorable per jugar i per veure el futbol. Sembla fàcil i no ho és.

Però avui el món no és el de fa mig segle.

Vivim en una societat canviant i el camp s'ha anat transformant perquè la indústria del futbol li exigeix més i més. És cosa del model anglosaxó, amb estadis on hi ha restaurants, zones vip's i espais adequats per fer-hi altres coses. A l'estadi li costa adaptar-se a aquestes noves necessitats. En canvi, en el seu moment, com a grada i espectacle, el Camp Nou era perfecte.

Ara fa cinquanta anys aquell nou camp va suposar un salt en el temps. De quants anys estem parlant?

De molts més dels que s'imagina i dels que entrarien dins d'una certa lògica. No és broma, avui es fan camps que no entenc. Al Mundial de Portugal vaig veure uns estadis molt macos, però amb greus problemes de visibilitat. Quaranta-sis anys després que el FC Barcelona aixequés el seu estadi, hi ha camps on no s'han respectat regles que són elementals, que estan estudiades i que el meu pare ja va aplicar.

De l'última conversa del seu pare a la REVISTA BARÇA, em van sorprendre dues coses. Una és que, quan el va concebre, les graderies acompanyaven la forma rectangular dels terrenys de joc i que, en canvi, al camp del Barça el perímetre ja no va ser rectangular, cosa que li dona elegància i volum.

Sí, és una corba i facilita la visió lateral. Per això no entenc com avui se segueixen fent estadis amb línies rectes.

“Quan es va estrenar el Camp Nou, jo ja l'havia vist. El coneixia. Era un més de la família”

Hi ha una segona idea, exportada del Palau de la Música i del Liceu, que és protegir i prioritzar la segona graderia en lloc de la primera.

No li ha d'estranyar! La segona graderia té més bona visibilitat i una visió de conjunt que la primera no té. En comptes de fer una grada contínua, el fet de superposar les grades —idea que no és exclusiva del meu pare— facilitava la visió de la segona grada, que per mi continua sent la millor de l'Estadi.

Tot això va ser pensat quan la Seat encara no fabricava els Sis-cents. Haver imaginat tot aquest camp en aquell moment té un mèrit indiscutible.

No s'equivoqui. El mèrit és d'un president que va fer confiança a un arquitecte que en aquell moment era conegut però que no tenia cap experiència en estadis. El meu pare no havia trepitjat cap camp que no fos el del col·legi però va treballar amb llibertat, i això que els debats sobre el camp eren molt encesos. Per tant, el mèrit va ser d'aquesta confiança del client cap a un bon arquitecte que,

no ho dubti, després d'estudiar i de viatjar tant com va poder, va arribar a la conclusió que no hi havia cap estadi que li agradés. Per això va fer el seu, que avui encara és únic. El va fer a partir d'unes regles ja conegudes, però fent-ne la seva pròpia interpretació.

Francesc Mitjans no era aficionat al futbol però va fer un gran servei a aquest esport. No ho era gens. Una vegada es va haver inaugurat el camp ja no hi va tornar més.

Al futbol es parla d'especialistes o de jugadors polivalents. El seu pare, que no era futbolista, va fer aquest camp i l'obra ha envellit tard i bé.

Quina lliçó en pot treure un arquitecte, d'aquesta situació?

La lectura és que s'ha d'estudiar, estudiar i estudiar. I que ningú no et regala res. Cada vegada es més difícil aturar-se, estudiar, reflexionar i pensar abans de dibuixar. Sempre hi ha pressa i l'entorn és exigent. A vegades falta diàleg amb el client. El diàleg sempre és molt important.

La polivalència del seu pare per mitjà de l'estudi és una demostració de sentit comú.

Sentit comú en majúscula, però; siguem justos. Tant del client com de l'arquitecte.

Vostè va participar en les posteriors ampliacions. La del 1982, la més coneguda, va deixar l'Estadi llest, de la manera com avui el coneixem. El seu pare, però, ja l'havia dibuixat, tal com es pot veure a les maquetes.

Fins i tot l'havia pensat una mica més gran. I fixi's, totes les publicacions d'arquitectura sempre posen els plànols de la manera com s'havia projectat, no de com es va fer. L'ampliació del Mundial ja estava planejada. El projecte era molt ambiciós. Després, a mesura que es va anar construint, es va anar adaptant a les tecnologies i a les possibilitats del moment.

Un camp de futbol també és una icona de ciutat. Aquesta càrrega simbòlica és exagerada?

Totes les ciutats del món busquen icones d'aquest tipus. No és gens estrany.

Els estadis són les noves catedrals?

L'obra de Juan Pablo Mitjans

Ha treballat en edificis públics, en projectes de rehabilitació i en interiorisme. Ha deixat empremta en espais de caràcter esportiu, especialment al Camp del Barça. A banda del Club de vela de Blanes o del pavelló d'Andorra la Vella, a l'Estadi va treballar en l'ampliació de la tercera graderia del 82 i de la primera el 94. Posteriorment ha dissenyat les noves llotges a la segona graderia, inaugurada el 2005.

Clínic Sant Cugat
Centre Mèdic Estètic

Cirurgia plàstica,
tractaments laser i odontologia

Cuidem de la teva salut
i de la teva imatge

Truca al 93 675 14 80

1a Visita Informativa
Gratuïta

Crta. Sant Cugat a Rubí Km.1 núm. 40 i 50
08190 Sant Cugat del Vallès (Barcelona)
e-mail: info@clinicsantcugat.com

Tractaments

amb descomptes especials per a socis

- Cirurgia Plàstica i Estètica
- Depilació Laser
- Laser Rejuveniment
- Laser Vascular
- Implants Capilars
- Odontologia Estètica
- Nutrició i Dietètica
- Teràpies Alternatives

www.clinicsantcugat.com

Cuidem de la teva salut i de la teva imatge

Cirurgia plàstica, tractaments laser i odontologia estètica

El camp i molt més

Als futbolistes se'ls encasella en un partit o un gol. Francesc Mitjans és l'arquitecte del Camp Nou però té una àmplia obra, potser simbolitzada en l'edifici del Banc Atlàntic, a la Diagonal de Barcelona. És un edifici alt i elegant. El seu fill, Juan Pablo Mitjans, demana que no s'oblidi ni l'obra ni el fet que el seu pare “va ser un dels arquitectes més prolífics a l'època per a un determinat tipus de client, per a una burgesia molt concreta i activa de Barcelona”. Mitjans pare va rebre un premi FAD l'any 63 i no va ser fins als últims anys de vida quan el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics el va tornar a homenatjar.

Sí, però amb força més públic.

Hi havia qui, davant d'unes dimensions que esdevenien brutals, pensava i deia que el Camp Nou no s'ompliria mai. Quin ull...

Per a mi, el que va ser molt meritori va ser la compra de terrenys. Afortunadament, aquella junta, fent cas omís de tota mena de prediccions catastròfiques, es va atrevir a comprar un gran espai. Després, és prou sabut, l'obra va ser un problema econòmic, ja que la requalificació de Les Corts va tardar massa temps a arribar.

En canvi, l'ampliació del 1982, quan el país volia canviar, va ser ben entesa.

Sí, a les acaballes dels setanta el camí a seguir ja estava traçat. El tema del finançament estava resolt, perquè el Barça va vendre les localitats abans de construir. Això no treu que econòmicament el club ens va pressionar molt.

Quan el projecte ja és una realitat, l'arquitecte n'oblida la paternitat o la interioritza?

Sempre la portes dins. És teva. L'has assimilat i no la deixes mai. Tot i que, cregui'm, molt sovint veus les obres i et penedeixes de moltes coses. Els errors m'obsessionen.

Però dels errors sempre se n'aprèn.

Ben vist. Sí, molt bé, però jo agafaria les meves obres i les criticaria de forma despietada. També és cert que no cal fer-ho davant del client.

M'imagino l'arquitecte tancant els ulls per projectar i imaginar mons i realitats futures. Aquest ha de ser un diàleg amb l'espai molt interessant, un joc apassionant.

I també un risc, perquè controles moltes coses però és impossible preveure-les totes.

Quin és l'elogi més senzill que heu escoltat del Camp Nou?

Que impressiona. Impressiona quan cent mil persones criden i impressiona quan l'obra reposa, al marge del gol. És una qualitat que manté inalterada i que no depèn exclusivament del seu volum.

Si fos arquitecte i tingués una vareta màgica per construir un estadi, li asseguro que faria aquest mateix Camp Nou.

La seva tria no és dolenta. Ben al contrari. Però escolti'm, un consell, si arriba el cas, dibuixi'l amb més zones vip i amb més llotges. Ah, i pensi en la televisió.

Quan veu el camp, hi sap trobar el caràcter del seu pare?

Sí. Francesc Mitjans era un arquitecte fet de rigor, que permanentment buscava la perfecció. I el camp, encara vui, deixa veure aquestes dues característiques ■

Aquesta conversa també es pot veure al programa *El quadrat verd de Barça TV*.

CLAUS EN KAA ARCHITECTEN

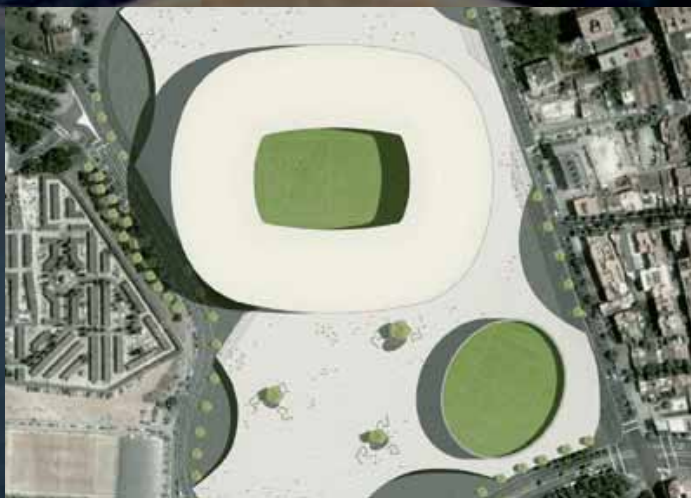
PRESSUPOST: No presentat

PELL DE CERÀMICA

La primera frase de la memòria d'aquest projecte era tota una declaració d'intencions. S'hi llegia: "convertir el Camp nou en un edifici públic, obert, acollidor, ancorat al seu entorn, dins la tradició dels espais públics de Barcelona (...). És per això que la renovació del Camp Nou s'abordava amb una visió essencialment urbanística: l'objectiu és guanyar espai públic de qualitat per a Les Corts i per a Barcelona". Aquest projecte també buscava millorar les zones VIP de l'estadi, adequant-se a les noves i futures exigències del futbol i la UEFA, però sobretot, mantenint l'actual concepció de-

mocràtica" del camp. Per aconseguir-ho, aquesta idea proposava un disseny "senzill", sense gestos superflus. Així, tant la façana única que envoltava l'estadi com la coberta tenien un aspecte lleuger i obert, transparent i alhora càlid. Amb la remodelació, l'espai públic de la ciutat arribava fins a la façana de l'estadi, que seria nova i esdevindria una pell transparent. Un patró aparentment aleatori d'elements ceràmics i petites obertures hauria potenciat el caràcter igualitari de l'edifici. Fet a la mesura mediterrània, les petites finestres o obertures proporcionaven un repartiment uniforme de la

llum del dia a l'interior de l'estadi. I a la nit, el nou Camp Nou irradiaria una llum difosa. El vincle amb la tradició constructiva catalana s'aconseguia amb la utilització d'un material propi com la ceràmica. Pel que fa a les grans obertures de la façana, marcaven funcions especials com els restaurants, el Museu o les zones VIP. A la nit, aquestes mateixes grans obertures oferirien una vista al gran món interior del Camp Nou. S'hauria tractat de "grans accents lluminosos", que haurien donat "vitalitat a la façana homogènia de la Catedral del futbol".

Claus En Kaan Architecten

HOLANDA. És un valor emergent de la nova arquitectura europea. La seva obra és molt sensible a les exigències i valors de la societat actual. Aquest despatx d'arquitectura està treballant en el projecte i construcció del Palau de Justícia d'Amsterdam.

CRV ARQUITECTOS

PRESSUPOST: 250 milions d'euros

UN EDIFICI AMB CAMP

On ara veiem un camp de futbol hi hauríem reconegut un edifici. Aquesta proposta aixecava aquest nou espai per integrar les graderies del projecte original, les del camp del 57, mentre que s'eliminaven les del 82. El nou camp, recognoscible pel perfil inclinat de l'extradós de la seva nova graderia, es pensava com un element unitari, transparent i lluminós, que hauria protagonitzat l'escena urbana, assumint el paper d'icona del Club i de la ciutat. La secció d'aquesta nova estructura seguia la directriu de l'estadi original i traduïa a l'exterior el perímetre

oval, ajustant el seu desenvolupament a les necessitats d'ocupació i a les definides per les corbes de visibilitat. Un moviment o gest unitari que arrencava d'un basament que es desplegava i s'enfilava fins a definir la coberta, aconseguint —i aquesta era la clau de la idea— una planta superior d'usos que aproximava el camp a la idea d'edifici. És a dir, l'estadi deixava de ser un camp de futbol per esdevenir un edifici, que és un concepte més ampli. Pel que fa a l'espai que generava el basament, s'hauria dedicat als usos que són complementaris de la mateixa pràctica es-

portiva. Les estructures de les noves graderies treien el cap sobre l'estadi original, alliberant un nou espai a la zona del seu pla de suport. S'hauria tractat d'un carrer perimetral que hauria organitzat el sistema d'accesos. A més, la fractura física i funcional i el trencament d'espais entre la nova edificació —la de Mitjans— i l'estructura del vell camp del 1957 haurien permès l'entrada de llum i la ventilació natural fins als nivells més interns de la secció. Aquest nou Camp Nou hauria tingut una coberta ortogonal, de formes molt innovadores.

CRV Arquitectos

ESPANYA. A la lliga espanyola ja han deixat la seva empremta en espais dedicats al futbol. Són els autors de l'ampliació, reforma i modernització del Sánchez Pizjuán i també de la remodelació del vell Carranza, a Cadis. També han treballat en la Terminal 4 de l'aeroport de Barajas, a Madrid. El seu projecte de reforma superava la idea estricta de remodelació i apostava més per la construcció d'un nou edifici dins el qual hi havia el camp.

MAMEN DOMINGO ¡ ERNEST FERRÉ

PRESSUPOST: 439 milions d'euros

LA CORBA ÉS BELLA

Aquesta opció, segons els mateixos autors, estava casada amb "l'anomenat i reconegut estil de Barcelona". Era identificable per les formes i els estils del Modernisme i la Mediterrània. Això explicava una idea plena de corbes. A diferència d'altres opcions, tot el dibuix pivotava al voltant del terreny de joc, cosa que explicava una de les característiques del projecte: el dinamisme i la sensació de moviment.

Un altre dels trets definidors era la coberta d'un estadi que volia fer possible la convivència harmònica entre la gespa, el terreny de joc i la climatologia mediterrània. Aquesta voluntat explicava el perquè d'una coberta rotatòria que s'hauria adequat permanentment a l'asolellament màxim i mínim, en funció dels mesos d'hivern o d'estiu. De fet, aquest projecte es definia com una proposta d'arquitectura sosteni-

ble que tenia una cura especial de la ventilació interior de l'estadi, de la captació d'energia solar fotovoltaica i tèrmica i de la gestió de residus, per a la qual cosa es volia crear una planta de tractament de residus interns al soterrani -2. Com en altres projectes, l'estadi perdria les barreres que el separen del teixit urbà de carrers i avingudes, raó per la qual es creava un gran parc obert.

Mamen Domingo; !Ernest Ferré

CATALUNYA. Treballen plegats des de l'any olímpic, el 1992, i ocupen un lloc destacat en el top dels arquitectes emergents del país, els que demanen la paraula amb projectes i propostes de nova argumentació. Són els responsables de la passarel·la de viants de la zona del Fòrum, a la ciutat de Barcelona.

FERRATER - SERRA / VIVES / S.VIVES / CARTAGENA - ARUPSPORT

LA NOSTRA COPA

La proposta de Ferrater pretenia que el club pogués oferir a la ciutat un “edifici emblemàtic i singular, d’un gran rigor tècnic i constructiu”, que la gent sentís proper però inconfusible. El projecte preveia conservar l’estructura del camp actual, enderrocant les parts més obsoletes, dibuixant en planta una forma d’el·lipse i en secció un perfil lleugerament ondulat. A partir d’aquesta forma ondulada i el·líptica, l’estadi hauria format un gran vas dipositat a terra per mitjà d’un precís ritme vertical de buit i ple que suggeriria la imatge d’una copa que el Barça ofereix a la ciutat.

La nova coberta estava formada per una “imaginativa estructura de cables entrecreuat que assolien la màxima secció a dos terços de la llum màxima”.

Un ordenat, profund i potent ritme vertical d’elements estructurals cobrien tot el perímetre del nou edifici, disposats seguint els eixos estructurals de l’obra de l’arquitecte Mitjans, com un peristil, que donarien a l’estadi la seva inconfusible imatge.

Per facilitar l’asseïllament i la ventilació del camp, l’últim terç de la nova coberta era de material translúcid i retràctil. De fet, el nou

estadi atenia els criteris de la climatologia mediterrània, recollint la llum i generant ombres. Aquest projecte entenia el camp com una icona de ciutat i el repensava, tot i que era conscient que la fesomia dels estadis i camps de futbol ha canviat poc i en conservava les formes originals. Això sí, la idea s’adequava a la tendència creixent de recobrir l’arena en funció de les noves exigències de l’esport professional i de la indústria del futbol. Aquest canvi incidia en l’exteriorització del camp i en els nous usos que s’havien de donar a l’interior.

PRESSUPOST: 245 milions d’euros

Ferrater- Serra / Vives / S.Vives Cartagena – Arupsport

CATALUNYA. Carles Ferrater és l'autor del Palau de Congressos de Catalunya, a tocar del camp del Barça. És una referència de l'arquitectura actual a Catalunya i, com la resta de la seva obra, la proposta del nou Camp Nou respirava elegància. La seva proposta combinava la tecnologia més puntera amb un homenatge a les formes originals de Francesc Mitjans.

GMP INTERNACIONAL

FUTBOL AL CRÀTER

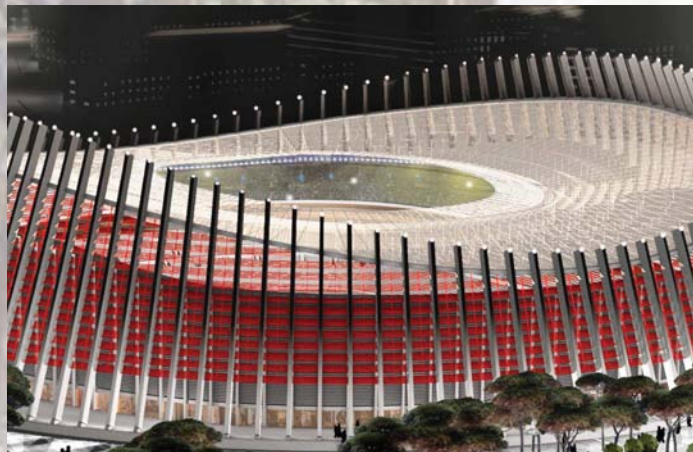
La imatge que es proposava era la d'un cràter. A partir d'un cercle, que urbanísticament afectava uniformement tots els costats, es creava una imatge fàcilment identificable. Trencant amb l'esperit d'ànima tranquil·la de l'estadi actual, la idea de GMP Internacional apostava per una silueta externa que reproduïa la forma d'un fenomen de la naturalesa que s'identificava amb el foc, l'explosió o les altes temperatures. En aquest cràter, la fila de columnes inclinades que conformava la silueta del nou estadi es definia com una columnata oberta al públic. Aquesta columnata, resguar-

dada del sol, creava un indret molt obert i airejat, situat just davant de la tribuna, i hauria constituït una zona de transició entre l'espai públic i el privat, entre la plaça exterior a l'estadi, i l'interior del camp Nou. Entenent que avui la disposició de les instal·lacions és irregular i que el context urbà es caracteritza per un ús heterogeni, amb una notable presència d'edificis d'escala d'allò més variada, el projecte de GMP Internacional pretenia crear un entorn similar al d'un parc. De fet, amb una marcada presència de pi català, buscava la imatge del bosc mediterrani i garantia una

qualitat espacial i estètica molt elevada gràcies al seu aspecte perenne.

Aquesta proposta entenia que el projecte inicial de l'any 57 havia anat perdent capacitat d'integració urbana a mesura que s'havia anat ampliant, cosa que quedava novament resolta. Tot i aquesta voluntat, el projecte del futur Camp Nou no preveia que fos més reduït que l'estadi actual, ja que es tornaven a augmentar les dimensions de la planta i l'alçada de les tribunes de l'estadi. La coberta estava formada per cables.

PRESSUPOST: 246 milions d'euros

GMP International

ALEMANYA. Aquest estudi d'arquitectes i enginyeria ha participat en la construcció de la dàrsena de València, en l'Estadi Olímpic de Berlín i el del ReinEnergie de Colònia. La seva proposta per al nou Camp Nou superava l'escala i els volums que es demanaven. L'espectacularitat de l'obra era recomanable per a un espai obert, més que per a una ubicació urbana, com és el cas.

HERZOG & DE AMEURON

PRESSUPOST: 285 milions d'euros

L'ONADA TRANQUIL·LA

Aquesta idea apostava per un gran camp del sud; és a dir, una "estructura oberta que es constituïa en llum i ombra, color i moviment". Es tractava de grans lloses en voladís, revestides de peces de ceràmica brillant, estretament lligades a la tradició del país. La disposició d'aquestes lloses creava una peculiar sensació de moviment. Eren bandes ondulants que "reflectien la llum i el cel, i, tot i estar davant d'una construcció vastíssima, aconseguïen trencar i evitar la sensació d'estar davant d'un volum excessiu.

Els accessos a les graderies s'haurien pintat en blau i grana i haurien projectat cap enfora els colors del Club.

Les ondulacions més fortes expressaven les entrades principals, adoptant un gest de benvinguda. La gent i els moviments esdevenien, doncs, visibles, i les vistes del camp cap a Barcelona es reforçaven, perquè amb aquesta proposta es creaven més punts, més oberts i més còmodes que en l'actual estadi, per observar des de totes bandes la imatge de la capital de Catalunya. De fet, els accessos eren, a la pràctica, entesos com unes grans balconades cap a la ciutat.

A part de la forma, els volums i la imatge del nou Camp Nou, es proposava una gran reforma de tots els espais que envolten les instal·lacions del Club, i integrava la plaça

del Barça en un concepte més ampli: un parc amb edificis a dins. Això explicava una reordenació d'espais, carrers i avingudes que, a partir d'aquesta idea, haurien portat a l'estadi i haurien potenciat els usos i la força d'aquesta plaça vertebradora. Aquesta organització permetia entendre la gran densitat d'arbratge que hauria participat de la nova configuració del camp. De fet, aquests radis verds –els projecte parlava d'*spokes*– haurien estat il·luminats de nit per esdevenir els eixos que haurien portat a l'estadi i a la plaça del Barça, dos espais que haurien esdevingut indissociables gràcies a la forma amable de l'onada tranquil·la.

Herzog & de Meuron

SUÏSSA. Són un referent mundial. A Barcelona ja hi han treballat. Hi han fet l'edifici i la plaça del Fòrum. Quant a l'obra de grans equipaments esportius, destaquen els estadis de l'Allianz Arena, on juga el Bayern de Munic, i l'estadi nacional de Pequín, on es faran els Jocs Olímpics de l'any que ve.

MAP ARCHITECTS

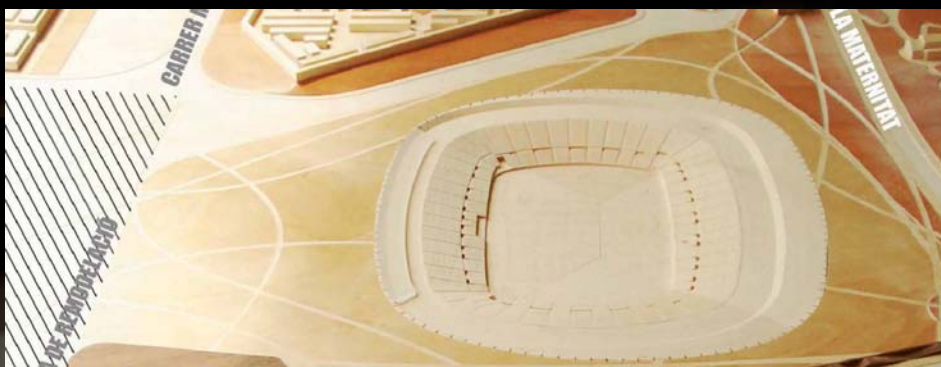
PRESSUPOST: 250 milions d'euros

ABRAÇANT EL CAMP

Si al Camp Nou de Francesc Mitjans dominaven els elements verticals, la proposta que liderava Josep Lluís Mateo hi contraposava un element horitzontal. Aquest projecte defensava que s'havia de construir una obra de nova planta, però ho feia amb el convenciment que l'estructura actual podia tornar a emergir, neta, elegant i jove, si es netejava i es tractava en un projecte de "dualitat coordinada". Així, aquesta idea imaginava "dos ballarins que, fent coses diverses, construïen una nova figura unitària". Es configurava un anell posterior a l'actual edifici. Basat en un túnel de circulació

que hauria recorregut el perímetre de l'estadi, aquesta nova línia horitzontal volia seguir-la per dialogar-hi. Per aquesta raó aquest nou anell abraçava el Camp Nou amb prou delicadesa per deixar-ne veure el perfil dissimètric existent, que esdevenia complementari. Alhora, el nou anell era de traçat horitzontal i en bona part obert. Triar aquesta opció permetia separar clarament allò que hauria d'haver estat nou d'allò que esdevindria vell. Al quadrant oest, un nou espai "gòtic" entre vell i nou hauria configurat una nova entrada monumental a les zones més públiques. Al quadrant est, el

nou paisatge obert entre els dos edificis hauria generat un nou espai públic en continuïtat directa amb el *Parc de la Misericòrdia*. Pel que fa a la forma i la textura d'aquesta nova edificació, inicialment s'imaginava com "un tèxtil continu de fibres elàstiques". Finalment, es va optar per aplicar un estricte ordre estructural perquè aquesta figura, inicialment plana, agafés un volum tectònic més precís. Un altre element important era la coberta. Es proposava una selva de cables treballant a tracció, coberts amb doble gruix de lones, amb la intenció d'accentuar-ne la lleugeresa i la transparència.

MAP Architects

CATALUNYA. Destaca la seva presència en l'àmbit internacional i la capacitat per integrar les seves obres en l'entorn urbà. L'edifici del Bundesbank, a Chemnitz (Alemanya), o el parc de 'Da Devesa', a Castelo Branco (Portugal), en són una bona prova. A l'Estat han proposat la nova imatge i la reordenació de les oficines del Banc Sabadell, així com de la seu històrica d'aquesta entitat financera.

MARTINEZ LAPEÑA - TORRES

PRESSUPOST: 267 milions d'euros

VUITANTA COSTELLES

Aquesta idea proposava transformar la imatge exterior del Camp Nou en una gran estructura metàl·lica, rotunda i de traços verticals. L'espectacularitat de la idea es basava en les 80 columnes metàl·liques que haurien encerclat el perímetre de tot l'estadi, jugant amb alçades diferents per adaptar-se als diferents nivells dels carrers que envolten el Camp Nou. Aquesta proposta era terminant i buscava un paral·lelisme amb les costelles del cos humà, que formen una gran caixa. A l'interior s'hi hauria situat el camp de futbol, i s'hauria man-

tingut una façana independent. De fet, en la memòria presentada al concurs d'idees, van ser els mateixos arquitectes els que parlaven de *costelles metàl·liques*. Organitzades sense tancament, s'apropaven i se separaven de les grades adaptant-se a les necessitats de l'entorn. Estèticament, cadascuna d'aquestes columnes-canaló portava els colors del Club, cosa que tenia un efecte òptic ben curiós: si es girava el cap a la dreta hauria dominat el color blau, mentre que si es girava a l'esquerra hauria dominat el grana. Si s'observava frontal-

ment l'estadi, aquestes costelles del Camp Nou haurien estat, senzillament, blaugranes.

Pel que fa al camp, el projecte treballava a partir d'una premissa fonamental: el fet que els espectadors que estan més ben situats són els que veuen els partits des dels laterals, ja que poden seguir millor que ningú el recorregut de la pilota de porteria a porteria. Per això es potenciava aquesta àrea, en la qual es col·locava el major nombre d'espectadors.

El repartiment simètric de les grades tenia en planta la figura d'un cercle.

Martínez Lapeña – Torres

CATALUNYA. Guanyadors de tres premis FAD, són autors de la placa fotovoltaica del Fòrum, a la ciutat de Barcelona. El pressupost de la seva obra arribava als 267 milions d'euros i la seva idea pivotava al voltant d'una estructura metàl·lica que implicava una obra d'enginyeria complicadíssima, molt propera a l'arquitectura gòtica.

SANAA

PRESSUPOST: 291 milions d'euros

SOBRIETAT JAPONESA

La idea que geogràficament va venir de més lluny va ser la projectada pel despatx Sanaa, dirigit per Kazuyo Sejima i Ryue Nishizawa, dos joves arquitectes nipons.

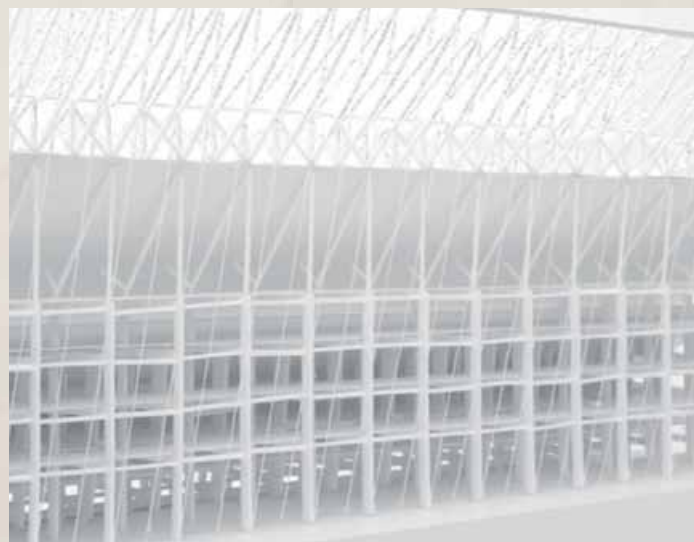
La seva proposta incidia en el concepte que la simplicitat és una virtut. Convertia l'estadi en una icona de línies senzilles però de gran poder estètic. L'estructura original de Mitjans, qualificada de "meravellosa" pels japonesos, quedava preservada i es proposava la construcció d'una segona pell que recobriria l'actual façana i d'un gran sostre que aixoplugues les graderies. El resultat final

pretenia emular la forma d'una petxina integrada en un ambient purament urbà.

La proposta d'estadi pensada per Sanaa volia, en essència, que els aficionats gaudissin de la festa del futbol amb la major comoditat i seguretat possible. Per a la segona pell que recobria el perímetre existent havien pensat en una xarxa de cables que naixia de terra i que s'alçava formant una malla. Aquesta malla quedava recoberta per una epidermis feta de diverses capes de metall brillant amb llums de LED incorporades. Les capes de metall, des d'alguns angles, ofe-

rien a l'edifici un efecte de massa compacta i, des d'altres, atorgaven a la construcció un munt de matissos. Les plaques oferien, a més, la possibilitat de projectar colors i servien com a protectores de la calor. El sostre proposat era retràctil i translúcid.

Els arquitectes japonesos havien pensat també en una eficient circulació interna per a l'estadi. Preveïen una diferenciació de recorreguts per a aficionats, empleats del club i VIP's i volien crear passadissos de 360° que permetien una vista panoràmica de l'entorn.

Sanaa

JAPÓ. Sejima i Nishizawa van fundar el seu despatx l'any 1995. Àmpliament guardonats arreu, han signat edificis com el New Museum of Contemporary Art de Nova York, el Dior Store de Tokyo o l'ampliació de l'Institut d'Art Modern de València, a més de diversos habitatges i dissenys d'interiors.

FC BARCELONA
més que un club.

1 R EQUIP DEL FC BARCELONA

BARÇA
Revista Oficial FC Barcelona

Coca-Cola

ONNA TEMPORADA 2007/08

CATEDRAL DE L'ESPORT MODERN

Des de la seva inauguració, el 24 de setembre de 1957, l'estadi del FC Barcelona no ha estat només una icona arquitectònica sinó també un símbol del futbol mundial. En aquests 50 anys pocs estadis com el Camp Nou han aconseguit concentrar tanta màgia i sentiment, tanta passió i emoció. Però últimament el futbol ha canviat força i, tot i que ha mantingut aquest esperit, ara ha d'adaptar-se als nous temps, tal com han fet la majoria dels altres grans clubs.

■ TEXT: Txemi Terés | FOTOS: FCB / Dídac Atzet/Uvic

Amb una capacitat per a 98.787 espectadors, el Camp Nou segueix sent l'estadi més gran d'Europa. Des d'un punt de vista arquitectònic, la seva bellesa és indiscutible. Però a banda d'això, la instal·lació també s'ajusta a la gran majoria de serveis i criteris de funcionalitat que marquen els organismes internacionals.

Dels espais del Camp Nou destaquen el Museu, que ha rebut 16 milions de visites, les llotges i les sales VIP, un centre de medicina esportiva, una llar d'infants, una àrea de premsa que pot acollir més de 500 periodistes o la Unitat de Control Operatiu (UCO), des d'on es controlen més de 225 càmeres de seguretat que es troben repartides per tot el recinte.

Fa només uns anys pocs estadis podien presumir d'unes instal·lacions com aquestes, però en els darrers temps els grans clubs han realitzat un esforç per tal d'adaptar-se a les

L'estadi de Pequín tindrà una capacitat, després dels Jocs, per a 80.000 espectadors

El projecte de construir l'Allianz Arena va ser sotmès a referèndum per les autoritats bavareses, regió de la qual forma part la ciutat de Munic, a Alemanya. Un 65.8% de la gent va votar-hi a favor en un consulta que va tenir la participació més alta —37.5%— que la de cap altre referèndum celebrat mai a Baviera.

► noves realitats. Wembley, el nou estadi Da Luz de Lisboa, l'Allianz Arena de Munic o Old Trafford, a Manchester, són només alguns exemples de grans estadis del món que darrerament o bé han modificat la seva estructura o simplement s'han fet de nou. El cert és que l'espectacle del futbol ha canviat i els clubs necessiten renovar l'oferta.

Els grans clubs de referència han fet un esforç per adaptar els seus estadis a les noves realitats

Això suposa millorar la comoditat dels espectadors, dotar els estadis d'espais per al negoci o incrementar les àrees dels gran clients com empreses, seients VIP'S, etc. S'imposa la funcionalitat i la racionalitat, però tampoc cal oblidar l'estètica. Una altra característica és que ja no hi ha cap gran estadi que no sigui cobert del tot.

Entre els estadis que destaquen per l'estètica hi ha l'Allianz Arena de Munic, un escenari que comparteixen dos clubs, el Bayern Munich i el TSV 1860. La seva inauguració, el 30 de maig del 2005, va constituir un esdeveniment en el món futbolístic. El seu

Old Trafford és, després de Wembley, l'estadi més gran del futbol anglès, amb una capacitat per a 76.000 espectadors. L'explotació dels espais fan del Manchester United un dels clubs del futbol global que més ingressa pel que fa a aquest concepte.

Aspecte de la grada del nou estadi de Wembley

El nou estadi Da Luz, a Lisboa, que va acollir la final de l'Eurocopa del 2004, és una de les instal·lacions més equipades i funcionals del futbol europeu i ofereix tota mena de serveis.

disseny agosarat va suposar tota una revolució estètica en les instal·lacions esportives.

Amb capacitat per a 70.000 espectadors, l'estadi està cobert per plaques laminades amb forma de coixí que inclouen llums a l'interior. Aquest equipament recorda un gran flotador que, de nit, s'il·lumina amb els colors de l'equip que en aquell moment hi juga.

Darrera aquesta proposta, signada pels arquitectes suïssos Herzog i De Meuron, s'a-

més emblemàtic del món, aquest escenari va renéixer damunt les cendres del vell estadi.

Actualment és, amb 90.000 seients, l'estadi cobert amb més capacitat del planeta.

La seva condició a nacional ha suposat que el projecte incidís en la dotació de molts espais per a serveis a la instal·lació. A més d'un santuari futbolístic, Wembley ha esdevingut un gran recinte firal on es poden celebrar tota mena d'actes comercials i institucionals.

Altres grans estadis han buscat la funcionalitat com a eix de la seva renovació. En aquest apartat trobem el nou estadi Da Luz de Lisboa. Conegut per la Catedral pels seguidors del Benfica, aquesta nova construcció va substituir l'antic estadi de Da Luz, el qual, amb una capacitat per a 120.000 espectadors, figurava entre els més grans del món.

El nou escenari, amb cabuda per a 65.000 espectadors, ha renunciat a la capacitat en benefici de la funcionalitat. Entre les seves instal·lacions figura, per exemple, una carretera de serveis que l'envolta i que permet la circulació de tota mena de vehicles que en cap cas es barregen amb el públic.

Ben singular és el cas d'Old Trafford, la seu del Manchester United. Aquest és un exemple d'estadi que ha sabut adaptar-se als nous temps a base de renovacions que no n'han modificat l'estructura. La instal·lació data del 1910 i, des de llavors, el Teatre dels Somnis ha sofert nombroses ampliacions i transformacions que l'han convertit en un dels estadis més funcionals i moderns del futbol europeu ■

Més que un santuari del futbol, Wembley és un gran recinte firal on es poden celebrar tota mena d'actes

maga una instal·lació moderna i altament funcional. Ascensors per accedir arreu, restaurants, bars, botigues, llotges VIP, seients business i 10.000 places de pàrquing, entre d'altres, fan d'aquest estadi un dels més complets del món.

En la mateixa línia, la d'apostar per una estètica espectacular, trobem l'Estadi Nacional de Pequín, obra dels mateixos arquitectes de l'Allianz. Aquesta construcció, coneguda com a niu d'ocell, serà l'escenari principal del Jocs Olímpics de Pequín.

Entre els estadis que han fet una clara aposta per les instal·lacions destaca el nou Wembley. Considerat per molts com l'estadi

FCB MERCHANDISING SL

REF. 034

50 ANYS EN PUNT

Tractant-se d'una qüestió de temps, estem més que mai amo vosaltros.
És per això que, de nou, volem felicitar-vos.
Feliços Cinquanta Barça

Relloge Oficial del Futbol Club Barcelona
Edició commemorativa del 50è Aniversari del Camp Nou

VICEROY
SINCE 1951

ICONA D'ESSÈNCIES

La silueta de la Barcelona moderna afegirà el nou Camp Nou de Norman Foster a la llista d'edificis emblemàtics que s'han anat construint a la ciutat del progrés, el disseny i l'arquitectura, sobretot a partir dels Jocs Olímpics del 92. Actualment, l'Estadi és una icona de la tradició revolucionària en la seva època.

■ TEXT: Miriam Nadal | FOTOS: FCB / Damià Badia/Uvic / Avui

Diuen que l'Skyline, la silueta d'una ciutat, marca el poder d'atracció i, alhora, el nivell de vida d'una metròpoli. Si és així, l'Skyline i la geografia interna de Barcelona s'ha metamorfosejat de manera constant, sobretot a partir dels Jocs Olímpics de 1992, que van projectar, i no sols en el terreny esportiu, Barcelona al món.

Aquesta Barcelona que es troba a cavall de la modernitat i la identitat veurà com el barri de Les Corts es remodela i es replanteja; veurà com es manté, alhora que es projecta, amb el nou Camp Nou de Norman Foster, un arquitecte que, com deia el president Joan Laporta en una de les seves valoracions sobre la tria, és 'més que un arquitecte' pel seu ampli currículum i pel reconeixement públic de la seva visió privilegiada de les ciutats, els edificis i els espais.

Barcelona sempre ha volgut establir forts lligams amb paraules com 'arquitectura', 'disseny' i 'progrés'; ha apostat per fer de la ciutat un reclam gràcies a les formes, façanes i rostres dels seus edificis i és per això que aquest nou Camp Nou no estarà sol a

Barcelona com a referent del progrés. I no només això: el nou estadi és, en part, un resum de les essències del passat, del present i del futur de la identitat arquitectònica barcelonina, catalana i la modernitat. El projecte de Foster reclama que no està renyit el

“El camp del Barça és una icona, una representació de l'arquitectura tradicional catalana d'avantguarda”

valor d'allò tradicional —les influències coloristes gaudinianes i mediterrànies— amb el confort i les millores tecnològiques —més comoditat i millors accessos a l'estadi.

Ja és un referent de l'arquitectura

El nou Camp Nou serà una icona de modernitat i alhora de tradició però l'estadi actual és ja un referent. “És una de les peces claus per a la interpretació de l'arquitectura

catalana de la dècada dels 50 del segle passat i els seus autors —Mitjans, Soteras i García-Barbón—, tres destacats cognoms de la llarga llista d'arquitectes compromesos amb els plantejaments dels nous corrents de la modernitat”, destaca Jordi Ludevid, degà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC), en el llibre publicat entre el COAC i el FC Barcelona sobre el Camp Nou. I defineix el camp del 1957 com “un edifici conceptualment magnífic que respon amb escreix a l'ús socioesportiu per al qual va ser concebut i al valor que se li demanava com a icona esportiva de la ciutat”.

“El Camp Nou no cal que es compari amb cap altre edifici. L'estadi del 1957 és una representació de l'arquitectura tradicional catalana d'avantguarda, en compleix tots els cànons estètics”, explica Manel Parés, Vocal de Cultura del Col·legi d'Arquitectes.

Tot i que no hi ha cap construcció de les mateixes proporcions i amb la mateixa funció a la qual es pugui comparar, el nou Camp Nou 'competirà' —sanament— en atracció amb altres edificis que volen ser i

que són, la majoria de manera recent, icones de la renovació de la ciutat.

Comparacions

“Els dissenys són inseparables de les inspiracions”, apuntava Norman Foster en la presentació de la maqueta del nou Camp Nou, el qual reconeixia que la primera de les inspiracions era la història del club. La segona, l'estadi en si, mentre que la tercera era la que vincula el Barça i la seva ciutat, Barcelona, i el seu país. Aquesta inspiració que li han sus-

Xemeneies a l'Avinguda del Paral·lel, construïdes a finals del XIX, símbol de la Barcelona industrial; el Palau Nacional de Montjuïc (1929), principal exponent de l'Exposició Universal del 1929, o la Torre Marítima (1970), edifici de 28 plantes i 110 metres d'altura situat a les Drassanes. Es tracta de tres construccions que han contemporitzat amb el moment vital de la ciutat en què van ser construïdes.

El punt més àlgid del canvi de projecció de Barcelona i de la relació de la ciutat amb el

reconeixement internacional es va produir el 1992. O fins i tot abans. “À la ville de Barcelona”, va dir el president del Comitè Olímpic Internacional, Juan Antonio Samaranch, el 17 d'octubre de 1986. I des d'aquella proclamació com a seu dels Jocs Olímpics del 1992, la ciutat va canviar de pell per seduir tota la geografia mundial.

Així, es van erigir, entre altres, tres símbols més de la transformació de la ciutat: la Torre de Collserola (1992), del mateix Foster, i la Torre Mafre (1992) i l'Hotel Arts (1992), situats al Moll de Marina, a primera línia de mar. La Torre de Telecomunicacions de Collserola és actualment la construcció més alta de la ciutat, amb 288 metres, i les dues torres, que sovint s'han comparat popularment amb les Torres Bessones de la silueta de Nova

El nou Camp Nou “competirà” -sanament- en atracció amb altres edificis que volen ser i que són, la majoria de manera recent, icones dels canvis de la ciutat

ciutat Barcelona i Catalunya serà traduïda en “un mosaic gaudinià a la façana i el sostre, que tindrà efectes dramàtics de nit i colors vius i agradables de dia”. Per a Foster, el Camp serà una icona i, alhora, un homenatge a l'arquitectura catalana; una al·legoria — segons el britànic— de Barcelona i Catalunya.

Les inspiracions de Foster són, en efecte, una síntesi de diferents influències tradicionals i modernes de construccions ja existents a la ciutat.

La geografia interna de Barcelona ja comptava amb elements i edificis arquitectònics d'alt nivell simbòlic com la Catedral (1298), la Sagrada Família (1883) o el Tibidabo (1902), als quals els anys han afegit construccions que han caminat paral·lelament als canvis de l'època. És el cas de les Tres

ELTEMPS

Podria ser perfecte per a tu.
Per a algú que coneixes.
Per a qui tu saps.
Per a algú del teu voltant.

Subscriu-t'hi

Subscriu-t'hi o regala una subscripció anual a El Temps, paga només 145 euros i estalvia'l llini al 30 % del preu de coberta.

Aprofita aquesta oferta avui mateix i tindràs els avantatges següents:

- 52 exemplars d'EL TEMPS llurats a casa teua, tan sols per 2,78 euros cada revista.
- Especials d'El Temps que no pots deixar escapar.
- 6 números l'any d'EL TEMPS d'Art.
- Garantia de reemborsament.

I partir del mes d'octubre el col·leccionable "Les Rutes Jaume I": 16 fascicles de 32 pàgines
subscripcions@eltemps.net

UNA ALTRA OPINIÓ
ÉS POSSIBLE
www.eltemps.cat

El Palau Sant Jordi és una de les icones de la Barcelona Olímpica, obra del japonès Isozaki. (1992)

La Torre Agbar, il·luminada de nit, obra de Jean Nouvel (2005)

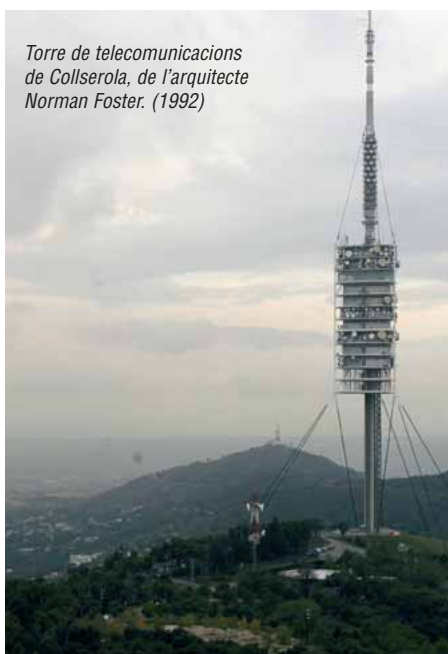

York ja desaparegudes a causa dels atemptats de l'11 S, són dos emblemes ja que, en ser construïts, van millorar la imatge de tota la costa de la capital barcelonina.

El fòrum de les Cultures del 2004 —les 184 hectàrees de Poblenou i el marge dret del Besòs— i la Torre Agbar (2005) prosseguien el solc de la transformació d'una ciutat sempre lligada als grans esdeveniments. La ciutat i les seves principals artèries s'han transformat amb les celebracions d'esdeveniments, tot i que les icones no són la causa de la transformació, sinó una conseqüència.

“No són les icones el que han canviat urbanísticament la ciutat pel que fa als carrers, mitjans de transport... Són els grans esdeveniments els que han provocat transformacions urbanes. Això es pot veure en l'exemple del Fòrum, els Jocs o les Exposicions Universals i també en el canvi de règim; en el

Torre de telecomunicacions de Collserola, de l'arquitecte Norman Foster. (1992)

pas cap als Ajuntament democràtics”, apunta Parés, i afegeix: “El Camp Nou 1957 va transformar l'entrada de la ciutat per la Diagonal i es va convertir en una icona; un reclam potent a la zona”. Per tant, les icones són elements ‘puntuals’, que marquen estil. És l'estil propi de Barcelona ■

Icona d'emocions

Sigui el de 1957 o el de Foster, el que sí que era, és i serà el Camp Nou és una icona d'emocions; un punt de trobada de generacions, d'amants del bon futbol, de rostres que animen els futbolistes que vesteixen de blaugrana. El Camp Nou serà sempre l'estadi del sentiments més intensos; més vius. En definitiva, un símbol incomparable de passió futbolística.

Fotografia de la maqueta del projecte de García Barbón (1953)

UN PROJECTE DESCONEGUT

Tot i que amb els actes del Cinquantenari del Camp Nou s'han explicat molts detalls sobre la construcció de l'estadi barcelonista, sempre és possible que apareguin noves informacions. En aquest article donem notícia per primer cop d'un projecte anterior, de 1953, que va presentar l'arquitecte Lorenzo García-Barbón, i que ha romàs pràcticament inèdit fins ara.

■ TEXT: Carles Santacana | FOTOS: Arxiu FCB / Arxiu COAC

En els darrers dies ens hem fet un fart de parlar del Camp Nou. Del que es va construir el 1957, del que tenim avui i del que esperem pel futur. A tot arreu s'ha destacat l'empenta dels qui van protagonitzar un projecte tan ambiciós en una època de poques alegries. Una història complicada, amb molts moments crítics, amb períodes foscos on és difícil documentar què passava en realitat, ja que els rumors i les llegendes semblen explicar més el que passava als despatxos que els pocs papers que ens queden. Tots els interessats per la història blaugrana saben que la primera compra dels terrenys on es va construir el Camp Nou es va fer a finals de 1950. I també que l'estadi es va inaugurar gairebé set anys més tard, el setembre de 1957. En aquest llarg període el que va entrebancar més el projecte fou la

indicació municipal que el nou estadi barcelonista hauria de fer-se en uns altres terrenys, a la zona de la Torre Melina, una mica més als afores de la ciutat. Des de principis de 1951 fins a principis de 1954 la incertesa va ser molt gran. Més ben dit, tot

i la planificació urbanística de la zona anaven de bracet, de manera que era impossible entendre'ls autònomament.

Com és ben sabut, en accedir Francesc Miró-Sans a la presidència del Club va decidir tirar pel dret i va prendre una ferma determina-

Des de principis de 1951 fins als inicis de 1954 hi va haver una gran incertesa sobre on es construiria el nou estadi, i molts creien que seria a la zona de Torre Melina

semblava indicar que el nou estadi es faria, efectivament, en aquest nou emplaçament. Els interessos en joc eren molts, i s'hi estava jugant la definició de la manera com creixeria la ciutat en el sector del final de la Diagonal. La ubicació del coliseu futbolístic

ció: el camp es faria als terrenys comprats inicialment; s'abandonaven, així, totes les opcions de permuta amb particulars o amb la zona universitària. Fou a partir d'aquell moment que es produí l'encàrrec del projecte als arquitectes Francesc Mitjans, Josep

Soteras i Lorenzo García Barbón. Fins aquí res de nou, simplement un resum fet depressa del que ja sabíem. Ara bé, què va passar durant els anys d'indefinió?

Un estadi per a Torre Melina

Fins ara es creia que les gestions de la direcció presidida per Enric Martí Carreto s'havien centrat únicament a concretar la forma i les condicions en què s'havia de fer la permuta entre els terrenys adquirits pel Club i els de la zona final de la Diagonal. Eren unes

Detall de la maqueta

Les darreres recerques fetes pel club i el COAC han fet sortir a la llum el projecte, de García Barbón

negociacions complicades, tant per la disparitat de metres quadrats com per la valoració econòmica que se'n feia. Per tant, semblava que les energies disponibles s'esmerçaven

sobretot en aquesta direcció, i poc després en l'afer Di Stefano. Ara, en canvi, sabem que sí que va existir un projecte d'estadi pensat per als terrenys de Torre Melina. Es tracta d'un projecte realitzat per l'arquitecte Lorenzo García Barbón datat del mes de març de 1953, del qual hi ha una memòria, uns primers plànols i les fotografies d'una maqueta, que ens permeten visualitzar el caràcter que García Barbón volia donar a l'estadi blaugrana. És curiós que l'existència d'aquest projecte hagi passat desapercibuda durant tant

anys i que no sigui esmentat en les històries del Club o del Camp Nou. Les darreres recerques fetes pel club i pel Col·legi d'Arquitectes (COAC) amb motiu de la commemoració del cinquantè aniversari del Camp Nou, que s'han concretat en dues exposicions i un llibre conjunt, van fer possible que sortís a la llum el fons documental de l'arquitecte García Barbón, cedit a l'Arxiu Històric del COAC el mes d'agost passat. Fins aleshores el desconeixement sobre aquest projecte era total. Segons la memòria

futbol
al costat *Coca-Cola* de la vida

 Coca-Cola
refresc oficial del Barça

Els tres arquitectes del Camp Nou mentre el president Miró-Sans mostrava la maqueta de l'estadi. A l'extrem de l'esquerra hi ha Lorenzo García Barbón. A l'altre extrem Francesc Mitjans, i al seu costat Josep Soteras.

presentada aleshores, l'estadi estava pensat per a una capacitat mínima de 80.000 espectadors, en cas que tots estiguessin asseguts, i fins a 100.000 si hi havia un gruix de localitats dempeus. També es calculava que si la distància entre seients era més petita -com en d'altres estadis de l'època-, la xifra podia arribar als 120.000 espectadors. El projecte preveia que bona part dels espectadors, al voltant del 65%, veurien els partits des de localitats cobertes, gràcies a una àmplia mar-

di amb un símbol olímpic. L'arquitecte també havia previst tots els detalls, des del nombre de portes i accessos, el temps necessari per desallotjar l'estadi, els espais per als jugadors, la disposició de les cabines de premsa, ràdio i televisió, espais per actes socials, etcètera.

La vigència d'aquest projecte va finir quan el Club va abandonar definitivament l'opció de construir l'estadi als terrenys adjacents a la Torre Melina. Després de l'afer

La fesomia del projecte de García Barbón era molt moderna, quasi bé podríem dir que futurista, amb unes línies molt arrodonides i una estructura senzilla

quesina que donava la volta a tot l'estadi. Com es pot observar a la fotografia de la maqueta, la fesomia del camp era molt moderna, gairebé podríem dir que futurista, amb unes línies molt arrodonides i una estructura senzilla. L'estadi tenia dos pisos, uniformats per l'àmplia visera que voltava el conjunt de l'estadi. Davant de la presidència sobresortia una imponent torre d'estructura metàl·lica, que s'havia de recobrir de materials nobles i que, segons sembla volia inspirar-se en la torre de Marathon, de manera que vinculava l'esta-

Di Stéfano el president Martí Carreto va dimitir, i les eleccions de novembre de 1953 van portar a la presidència Francesc Miró-Sans. El nou president va decidir reprendre el projecte d'estadi en els terrenys de les Corts, amb la qual cosa el projecte García-Barbón perdia moltes opcions. Miró-Sans va afegir nous terrenys als que ja eren propietat del Club, i va confiar el nou projecte al seu familiar i prestigiós arquitecte Francesc Mitjans, que va fer equip amb els arquitectes municipals Josep Soteras i el mateix García-Barbón ■

Tres arquitectes i molta feina

Francesc Mitjans, Josep Soteras i Lorenzo García-Barbón van constituir un sòlid equip. Cadascú amb les seves característiques, tots hi podien aportar moltes coses. Mitjans és considerat l'arquitecte que concep la forma de l'estadi, després dels seus viatges pel món prenent notes i observant les virtuts i els defectes d'altres estadis. Va prendre's l'encàrrec del Camp Nou com un repte estrictament professional, ja que no sentia cap interès pel món del futbol. Josep Soteras, que era arquitecte municipal, va intervenir decisivament en la planificació urbanística de la zona on avui hi ha el Camp Nou, i va signar el Pla Parcial de la zona. Va tenir un paper important en les obres del camp, especialment en el control estricte dels treballs i en les contractacions amb els industrials. Lorenzo García Barbón, que inicialment apareixia com a arquitecte col·laborador, va veure reconeguda la seva feina pels seus dos companys: va cobrar igual que Mitjans i Soteras.

García Barbón i Soteras van intervenir també en la construcció d'altres equipaments esportius, com el Palau d'Esports de Barcelona o el de Madrid, a més de la mateixa ampliació del Camp Nou.

Patrocinador principal
de la secció de Bàsquet
del FC Barcelona

Voldràs abonyegar-lo.

Tot Risc des de 260€⁽¹⁾

Tant per tan poc.

Informa-te'n al 902 42 40 45
als més de 10.000 punts de venda a Espanya
o a www.axawinterthur.es

AXA winterthur

1. El preu de la póliza de cotxes està condicionat a la subscripció d'una póliza de Seguros de Responsabilitat Civil i Seguros de Robatori i Furt. El preu de la póliza de cotxes està condicionat a la subscripció d'una póliza de Seguros de Responsabilitat Civil i Seguros de Robatori i Furt. El preu de la póliza de cotxes està condicionat a la subscripció d'una póliza de Seguros de Responsabilitat Civil i Seguros de Robatori i Furt.

Ronaldinho i Messi durant un entrenament al camp de La Masia

COORDINADOR: Francesc Orenes
ASSESSOR: Dr. Lluís Til (Serveis Mèdics FCB)
FOTO: Bevenrain

EL DOLOR LUMBAR EN EL FUTBOL

El dolor lumbar és una de les lesions més freqüents en el món de l'esport i afecta totes les edats. En el cas del futbol, és la molèstia crònica més freqüent entre els jugadors, un 40% dels quals l'han patit o la patiran. Les lesions més habituals en aquesta zona són les produïdes per estiraments, distensions i contractures musculars.

La patologia de columna lumbar és una de les afectacions més habituals entre els futbolistes. Tot i que afecta de manera diferent en funció del jugador, la incidència de lumbàlgia és molt alta i repercuteix en el seu rendiment físic, a més de suposar períodes d'inactivitat en funció del tipus i la gravetat de la lesió.

La columna vertebral és un element clau en el cos humà ja que ens permet estar dempeus, caminar o carregar pesos. La columna està dividida en quatre parts: la part cervical, la dorsal, la lumbar i el sacre, i està formada per les vèrtebres, elements ossis que estan separats entre si pels discos intervertebrals, que

fan d'amortidors i permeten el moviment i la flexibilitat. La columna lumbar connecta la meitat inferior del cos (pelvis i cames) amb la meitat superior (braços, cap i tòrax) la suporta i li dona força i mobilitat. La zona lumbar baixa és l'àrea de l'esquena del futbolista que més se'n repercuteix físicament.

El dolor lumbar prové habitualment d'una lesió sense contacte i pot ser causat per microtraumatismes repetits per sobreús i alteracions en la postura de la columna lumbar. El futbol és un esport molt exigent físicament i en intensitat i el 40% dels jugadors han patit o patiran algun tipus de dolor lumbar. Di-

ferents estudis entre futbolistes de totes les edats demostren que el 44% són lesions lleus (baixa durant una setmana), el 27% moderades (baixa de 2 a 4 setmanes) i el 27% restant, greus (baixa més de 4 setmanes). En poques ocasions es requereix tractament quirúrgic per una lesió a la zona lumbar.

La lesió lumbar pot afectar qualsevol estructura que forma la columna: ossos, articulacions, lligaments, músculs, nervis o discos. Per aquest motiu és important que la condició física del futbolista sigui l'adient ja que una mala condició física és el principal factor de risc. En aquest sentit, s'ha de treballar especialment

la força i la flexibilitat, aspectes biomecànics vitals, per prevenir aquests dolors.

Tipus de lesions

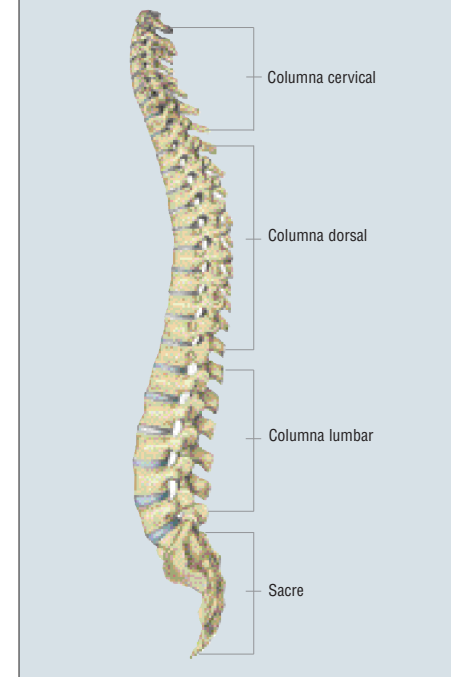
Les lesions per estiraments, distensió i contractura muscular són les més habituals de la zona lumbar i apareixen per un sobreesforç en la zona, una incorrecta mecànica corporal i un pobre condicionament muscular. L'edat és un factor clau en aquesta lesió ja que la massa òssia i la força i l'elasticitat dels músculs i lligaments varien en funció de l'edat. Un altre tipus de lesió és la discopatia relacionada amb la coneguda hèrnia discal, que és la sortida de material discal d'un disc intervertebral a través d'una fissura o ruptura del seu anell fibrós. Aquesta lesió pot comportar un quadre molt dolorós local que normalment evoluciona bé amb tractament conservador, i pot associar-se a un dolor irradiat per la cara posterior de la cama conegut com a dolor ciàtic o ciatàlgia. En el pitjor dels casos s'acompanya de dèficits sensitius o motors en les extremitats inferiors, causats pel compromís del nervi responsable irritat per

l'hèrnia discal. D'altra banda, hi ha altres lesions més greus que són menys habituals entre els futbolistes, com la fractura vertebral, l'estenosi del canal lumbar o l'espondilosi.

Diagnòstic i tractament

Tot i que en les lesions lumbar es pot fer un bon diagnòstic a partir de la història clínica del jugador i d'una exploració física de la columna i de les cames, existeixen proves complementàries que ajuden a elaborar el corresponent diagnòstic clínic, com la radiologia convencional, la ressonància magnètica o la gammagrafia òssia. Aquestes tècniques aporten informació més precisa molt útil en casos de lesions més greus i difícils de diagnosticar. Un cop diagnosticada la lesió, en la majoria dels casos el futbolista farà un tractament inicial per alleujar el dolor i controlar la inflamació. També s'indica un període de repòs que serà tan breu com sigui imprescindible. El més important és reeducar la funció muscular, adaptant les pautes de treball físic de manera progressiva, per tal que la columna lumbar també estigui entrenada i sigui capaç de rendir de manera òptima. ■

LA COLUMNA VERTEBRAL

COR BLAUGRANA

COR FORT

■ TEXTOS: Xavier Catalán | FOTOS: Bevenrain

Estrena fantàstica en un Gamper tenyit de dol

La 42a edició del Trofeu Joan Gamper va estar tenyida de dol per la tràgica desaparició del futbolista del Sevilla Antonio Puerta. Es van suspendre tots els actes previs vinculats a la Festa del Trofeu Joan Gamper com a mostra de dol per la mort del jugador sevillista. A més, abans del partit també es va homenatjar l'exvicepresident del Club Nicolau Casaus, mort als 94 anys. Després del càlid homenatge del Club, els jugadors i l'afició, el Barça va superar amb claredat l'Inter de Milà per 5 a 0 davant l'entusiasme dels 98.599 espectadors que omplien les graderies del Camp Nou. En la presentació oficial del primer equip i dels nous jugadors davant l'afició, el conjunt de Rijkaard va jugar un partit excel·lent, amb gols de Ronaldinho de penal, Giovani, Touré Yaya, Iniesta i Motta.

Llum verda als comptes i al pressupost

Els socis compromissaris van aprovar el tancament econòmic de la temporada 2006/07 amb 350 vots a favor, 2 en contra i 10 en blanc. El FC Barcelona va tancar l'exercici amb uns ingressos de 290,1 milions d'euros i amb 270,6 milions de despeses. Per tant, el benefici d'explotació va ser de 19,6 milions d'euros, el més alt en els últims anys. D'altra banda, també es va aprovar, amb 293 vots a favor, 4 en contra i 4 en blanc, el pressupost per a l'any vinent, que és de 315 milions d'euros.

Primer títol del Barça d'handbol

La Lliga dels Pirineus és el primer títol del nou Barça d'handbol. A la primera fase de la competició, els homes de Cadenas van derrotar el Racing Paris per 24 a 13 i el CAI Aragó per un ajustat 21 a 20. A la final, jugada a Igualada, els blaugranes van superar l'USAM Nimes francès amb un contundent 36 a 26. A la primera part, un parcial de 6 a 0 favorable al Barça va trencar el partit i es va arribar al descans amb un clar 18 a 11. A la segona part, la diferència es va ampliar fins arribar al resultat 36 a 26 final.

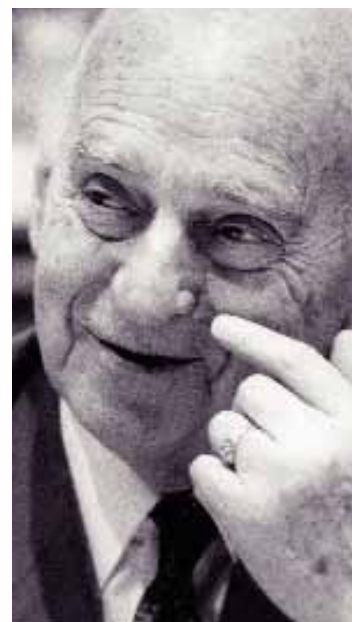

Teixidó reforça l'hoquei barcelonista

Lluís Teixidó és el nou jugador del Barça d'hoquei patins de la temporada 2007/08. El mig defensiu, procedent del Reus Deportiu, ha fitxat pel FC Barcelona per dues temporades amb opció a dues més. El jugador osonenc és l'únic fitxatge d'un FC Barcelona Sorli Discou que només ha sofert una baixa en la plantilla, la del "Negro" Páez, que va acabar fitxant pel Reus Deportiu.

Mor Nicolau Casaus

L'exvicepresident del club Nicolau Casaus va morir a l'edat de 94 anys. Nicolau Casaus de la Fuente i Jené, que va néixer a Mendoza (Argentina) el 12 de febrer de 1913, es va convertir en l'ambaixador del barcelonisme arreu del món i va estar estretament lligat a les penyes. Casaus va ser vicepresident del FC Barcelona del 1978 al 2003. Els socis blaugranes van tenir a la seva disposició un llibre de condol que es va situar al Museu del Club.

Triple conveni solidari de la Fundació

La Fundació del FC Barcelona i la Fundació Vicente Ferrer van signar un acord de col·laboració per construir i posar en marxa, a Anantapur (Índia), un centre per a l'atenció integral a la infància mitjançant l'esport. A més, la Fundació del Club i la Fundació Iberostar també van signar un acord pel qual la Fundació Iberostar s'uneix al projecte de construcció del Centre Solidari XICS, destinat a l'educació i l'esport a Tànger, Marroc. L'últim acord de col·laboració va ser amb la Cooperativa 70; hi havia el desig comú de treballar en benefici de l'educació en valors per mitjà de l'esport.

Exposició fotogràfica sobre Swilàndia

L'exposició fotogràfica a "L'impacte del VIH/sida: vida i esperances dels orfes de Swilàndia" es pot visitar al vestíbul de tribuna del Camp Nou fins al 28 d'octubre. Aquest projecte, impulsat per la Fundació, és un recull de vint-i-vuit fotografies del fotògraf Pep Bonet que retraten la vida diària dels nens orfes de Swilàndia, el país amb la taxa més alta del món d'infectats de sida i zona d'acció del primer projecte de l'aliança FC Barcelona i Unicef.

Lliurament d'insígnies d'or

El FC Barcelona va lliurar 1.500 insígnies d'or als socis amb 50 anys d'antiguitat al Club. Es tracta d'un dels actes més institucionals de la temporada ja que reconeix els socis que durant cinc dècades han viscut intensament el Barça amb emoció, sentiment i amor als colors del Club.

El Barça a la Diada

El FC Barcelona va participar en els actes commemoratius de l'Onze de Setembre. El president, Joan Laporta, els directius Rafael Yuste, Clàudia Vives-Fierro, Joan Franquesa i Albert Perrín i els capitans dels equips de futbol, handbol, hoquei patins i futbol sala van ser els representants del FC Barcelona a l'ofrena floral al monument de Rafael Casanova.

Donació del 'fons Miró-Sans'

El Centre de Documentació i Estudis del Barça va rebre una donació del fons documental i fotogràfic de l'expresident del Club, Francesc Miró-Sans, el qual, des del seu mandat, va liderar la construcció del Camp Nou. La donació, per part d'Antoni Miró-Sans, nebot de l'expresident, va ser gestionada pel Centre de Documentació i Estudis del Club, que compleix així el seu objectiu de captar col·leccions i fons documentals que ajudin a estudiar i entendre la història i la realitat actual del FC Barcelona.

NH, nou proveïdor oficial

La cadena hotelera NH s'ha convertit en proveïdor oficial del Club en la categoria d'hotels. L'acord, vigent fins a la temporada 2008/09, permet que es puguin utilitzar aquests hotels en els desplaçaments dels diferents equips de les seccions blau-

Minibabybel, un nou proveïdor oficial

Minibabybel, marca del grup alimentari Bel, és un nou proveïdor oficial del FC Barcelona. Fruit d'aquest acord, vigent durant la temporada 2007/08, Minibabybel realitzarà promocions amb productes Barça destinats al públic infantil.

Mussap, nou patrocinador oficial d'hoquei patins

El FC Barcelona i Mussap han arribat a un acord mitjançant el qual aquesta mútua catalana es converteix en patrocinadora oficial de la secció d'hoquei patins fins al 30 de juny del 2009.

Les cares noves de l'AXA FC Barcelona

Després de la incorporació d'Ersan Ilyasova, l'AXA FC Barcelona va presentar 'Pepe' Sánchez, Alex Acker i Michel Morandais, els altres fitxatges amb vista a la temporada 2007/08. Sánchez, que prové de l'Unicaja de Màlaga, és un base experimentat i un gran passador. Acker prové de l'Olympiakos grec i va ser un dels millors jugadors de l'Eurolliga la temporada passada. Morandais, escorta francès procedent de l'Eldo Napoli italià, ha fitxat per tres mesos amb opció d'acabar la temporada.

Balanç d'un acord històric

El president, Joan Laporta, es va reunir a la seu de l'UNICEF a Ginebra (Suïssa) amb Philip O'Brien, director regional de l'UNICEF, i Consuelo Crespo, Presidenta de l'UNICEF a Espanya, per fer balanç del primer any de compromís entre l'entitat blaugrana i l'organització mundial. Aquesta trobada va servir per avaluar i analitzar aquesta primera temporada d'acord entre el Barça i l'UNICEF, el qual constitueix un vincle sense precedents entre un club de futbol i la organització humanitària.

Lliuraments dels nous models Audi

Audi va lliurar els nous models de la marca alemanya a la primera plantilla de futbol en un acte que va tenir lloc al Circuit de Montmeló. Audi i el FC Barcelona van signar un acord el juliol del 2006 pel qual la marca alemanya es convertia en patrocinadora oficial del Club dins el sector de l'automòbil per a les dues següents temporades.

'La Catedral del Barça', 50 anys del Camp Nou

El Camp Nou va acollir la presentació del llibre 'La Catedral del Barça', un recull d'històries, fotografies i vivències que han fet d'aquest estadi un referent i un orgull per als barcelonistes. El llibre de Josep Maria Casanovas, editor del diari Sport, va desgranar els moments més destacats que s'han viscut a l'Estadi, des de la compra dels terrenys fins al recent debut de Thierry Henry.

Tots hem somiat alguna vegada
que érem jugadors del Barça.

FCBARCELONA

Audi

Audi Patrocinador Oficial del FC Barcelona

EL GOL IMMORTAL

El 23 de novembre del 1960 Evaristo de Macedo es va fer un lloc en la mitologia barcelonista. Hi va entrar en planxa, en una acció estèticament perfecta i carregada de contingut. Acabava de classificar el Barça pels quarts de final de la Copa d'Europa, deixant a la cuneta el Reial Madrid. El seu vol ha quedat gravat per sempre en la memòria dels culers.

El cèlebre gol d'Evaristo, fotografat per Nicolás González. Carlos Pérez de Rozas també va aconseguir una imatge similar.

■ TEXT: Jordi Clos | FOTOS: Nicolás González / Bevenrain

Quan es recorda els millors gols de la història del FC Barcelona al Camp Nou venen al cap infinitat de jugadors que, amb una acció espectacular o plena de coratge, van enviar la pilota al fons de la xarxa. Possiblement, el més antic de tots el va marcar Evaristo de Macedo. Cèlebre és la instantània que recull el moment just en que el davanter supera el porter Vicente amb una magistral rematada de cap. Així, amb aquesta imatge èpica, va ser com es va convertir en el símbol de la victòria del Barça sobre el Madrid en els vuitens de final de la Copa d'Europa, el 1960.

L'autor de la proesa, Evaristo, havia arribat a la Ciutat Comtal el 1957, després de triomfar al Flamengo. "Sempre marcava gols. Tenia molta velocitat, força agilitat i una gran tècnica. Driblava i xutava bé, cosa que em feia difícil de parar a l'àrea." Així es defineix el propi Evaristo, que havia estudiat per ser advocat sense arribar a exercir-ne mai i que en l'actualitat té 74 anys. Ràpidament es va guanyar l'estima de l'afició gràcies al que sabia fer millor: marcar.

Inaugura l'Estadi amb un gol

Són poques les cròniques de l'època que no expliquen un gol d'Evaristo, el primer brasiler que va triomfar al Barça. Sense anar gaire lluny, en la inauguració del Camp Nou, un dels seus primers partits de blaugrana, el punta sud-americà va ser l'autor d'una de les dianes que van doblegar la selecció de Varsòvia per 4-2. "Teníem un equip molt bo i varem guanyar

1960 va ser cessat. Just en l'any que el club afrontava l'assalt més ambiciós a la Copa d'Europa. Amb una davantera formada per Kubala, Suárez, Evaristo, Kocsis i Czibor, el Barça es va plantar en els vuitens de final, on l'esperava el campió de les cinc úniques edicions que s'havien disputat fins el moment, el Madrid. El 2-2 del partit d'anada deixava el desenllaç per a la tornada al Camp Nou.

Una diana irrepètible

Havia de ser el gran dia. Una munió de fotògrafs van assistir al duel, un fet sense precedents, atrets davant la possibilitat de captar la primera eliminació del Madrid. El treball d'un d'ells, Nicolás González, va donar la volta al món. Va fer la foto màgica, la del 2-0 d'Evaristo que deixava els vuitens vistos per sentència. El brasiler va rematar en planxa una centrada d'Olivella que havia superat el porter Vicente. "És un gol que no vaig poder tornar a fer mai més. La manera com em va venir la pilota, com va baixar i el cop de cap són molt difícils de repetir". Evaristo de Macedo recorda que va ser un gol especial: "Tenia una importància molt gran perquè eliminàvem el Madrid, que buscava ser campió per sisè cop. La gent es va tornar boja". Segons ell, "la classificació ens va suposar una alegria immensa. Després del partit varem fer una cosa poc habitual: Tots junts varem anar a sopar per commemorar la victòria i la classificació". Semblava que aquell meravellós equip estava

Molts fotògrafs es van acreditar al Camp Nou davant la possible primera eliminació europea del Madrid. Gràcies això, el gol d'Evaristo va poder ser retratat

enmig d'una festa molt bonica. Penso que aquells jugadors, juntament amb el nou estadi, van contribuir molt al creixement de l'entitat. Per anar al futbol cal tenir un bon equip, i nosaltres varem fer que la gent s'aboqués al Camp Nou". El 1958, aquella plantilla de luxe es va confiar a Helenio Herrera. La relació entre el cèlebre tècnic i Evaristo sempre va ser cordial: "Asseguren que la dona d'HH' deia que si jo no jugava ella no anava al camp a veure el partit. Creia que era un jugador diferent als altres", recorda amb un somriure.

Les dues lligues consecutives que Herrera va guanyar no van ser suficients perquè establís una llarga etapa dirigint el FC Barcelona i el

predestinat a coronar-se com a rei d'Europa, però es va entrebancar en l'últim pas, en la final contra el Benfica (3-2). Evaristo encara no s'ho explica: "Va ser un d'aquells dies que no et surt res. Varem xutar moltíssim. Recordo fins a quatre pilotes al pal i unes aturades extraordinàries del porter Costa Pereyra". Va ser el punt i final d'un conjunt mític, que en un vist i no vist perdria totes les seves figures. A Evaristo li va tocar el torn el 1962: "Jo no volia marxar. El president del Barça Enric Llaudet i el de la federació espanyola em volien fer nacionalitzar espanyol. D'aquesta manera el club aconseguiria alliberar una plaça d'estranger i Espanya que jugués amb ells el Mundial del

"Quants gols vaig marcar aquí!", va exclamar Evaristo, de 74 anys, en saltar al Camp Nou.

1962. Jo no em podia fer la idea de perdre la nacionalitat brasilera perquè sempre havia volgut seguir la vida al meu país". El que no s'imaginava Llaudet és que el crac acabaria firmant per l'etern rival, el Madrid. Tot i això, Evaristo no pensa que l'afició culer el considerés un traïdor: "Vaig acabar el contracte i el Madrid em va fitxar. La gent va entendre el que va passar. Jo volia seguir".

Després de triomfar cinc anys al Barça, el davanter brasiler va protagonitzar un fitxatge polèmic per a l'etern rival

176 gols en 226 partits és l'impressionant bagatge que va deixar en les cinc temporades com a jugador barcelonista. A Chamartín les coses no li van anar tan bé. Una greu lesió en un genoll al principi de la nova etapa no el va

deixar jugar massa en les tres campanyes que va vestir de blanc. "La medicina a l'esport no era com ara, sovint tenia problemes físics a causa de les dues operacions a que em vaig sotmetre".

Llarga trajectòria com a tècnic

Condicionat per les molèsties, la seva intenció era penjar les botes en finalitzar el contracte amb el Madrid, el 1965. Evaristo de Macedo va endarrerir la seva retirada dos anys per una trucada del club dels seus amors, el Flamengo, que es trobava en una situació econòmica delicada. Fer el 'Fla' campió va ser el seu últim llogat com a jugador.

No va ser un adéu definitiu. Després de treure's la carrera per ser professor d'educació física, Evaristo es va convertir en tècnic. I ho va fet amb èxit, ja que va sumar una gran quantitat de títols dirigint als principals equips dels seu país. Fins i tot va ser el seleccionador de la canarinha. Fa un any va plegar. Es va retirar de les banquetes per esdevenir en una llegenda viva del futbol mundial. ■

Present en la festa del cinquantenari del Camp Nou

Evaristo de Macedo va jugar el primer partit de l'Estadi i va estar present en la commemoració del 50è aniversari de la inauguració, el passat 22 de setembre, abans del partit de Lliga contra el Sevilla. El Camp Nou també va poder veure de nou a Ramallets, Segarra, Vergés, Basora, Tejada, Suárez i Olivella. Per a Evaristo, "va ser molt bonic saludar a antics companys que feia molts anys que no ens veiem. A més, sortir al terreny de joc amb tota l'afició i dir-li que nosaltres jugàvem quan es va estrenar el Camp Nou va ser una emoció molt forta". L'exjugador i exentrenador feia cinc anys que no visitava la Ciutat Comtal. "Sempre que puc vinc a Barcelona. M'agrada com ha canviat. Quan jo jugava només hi havia camps!", assegura, captivat per l'evolució de la capital catalana.

Deixa de ser
el jugador
número 12.

play for real

bwin^{●com}

El Camp Nou es va omplir de gom a gom per rebre el President de la Generalitat

EL RETORN DE TARRADELLAS

23 d'octubre de 1977. El país, en ple despertar a la democràcia i les llibertats prohibides durant quatre dècades, donava la benvinguda al seu president, Josep Tarradellas, que tornava de l'exili a Saint-Martin-le-Beau, França. Una setmana després, l'Honorable visitava per primera vegada el Camp Nou, que es va omplir a vessar per retre homenatge al seu soci més il·lustre.

■ TEXT: Àngels Prieto | FOTOS: FC Barcelona

El rètol d'*entrades esgotades* penjava de totes les finestretes de les taquilles del Camp Nou. El Barça rebia des del lideratge la visita del Las Palmas, aleshores tercer classificat. Però a l'al·licient del duel futbolístic s'afegia un fet inèdit que feia d'aquella nit una data històrica. Ningú no es volia perdre l'oportunitat de saludar el president de la Generalitat, Josep Tarradellas, que per primer cop a la vida ocuparia un seient a la llotja de l'Estadi. Havia marxat a França l'any 39, quan el Barça encara jugava a les Corts, i tornava gairebé 40 anys després a un dels camps més grans del món. Dies abans, quan el Club preparava la visita del President, Tarradellas havia posat una única condició per assistir al partit: que el Barça el guanyés. I el president, Agustí Montal, li ho havia promès. El partit de futbol havia de començar a les cinc de la tarda, però el Club havia recomanat als

A les grades, les banderes amb les quatre barres, prohibides durant tant de temps, onejaven com mai mentre la gent cridava "Visca Catalunya"

socs i aficionats que arribessin mitja hora abans al camp per gaudir dels actes d'homenatge preparats per la ocasió. I els assistents van omplir de gom a gom unes graderies que respiraven catalanitat pels quatre costats.

Una senyera de més de mil metres quadrats travessava la gespa de punta a punta. A les grades, les banderes amb les quatre barres, prohibides durant tant de temps, onejaven com mai mentre la gent cridava "Visca Catalunya" i "Volem l'Estatut". Més d'una llàgrima va caure quan la Coral Sant Jordi i la Cobla d'Oriol Martorell van interpretar Els Segadors. El mateix pre-

sident, Agustí Montal, recorda el moment com un dels més emotius de la seva etapa al capdavant del Club: "El camp estava ple, però quan em vaig dirigir al públic per anunciar la presència de Tarradellas es va fer un silenci total. Rebre el President de la Generalitat al Camp Nou, una setmana després del seu retorn a Catalunya, era per a mi —continua Montal— l'acte final del meu mandat, després de vuit anys al capdavant del Futbol Club Barcelona". Emocionat i agraït, Tarradellas dedicava unes paraules als assistents per reiterar, com ja havia fet una setmana abans des del balcó de la

El President Tarradellas, al costat del president del Barça Agustí Montal, per primer cop a la Llotja de l'Estadi

Generalitat, la seva alegria per retrobar el poble català. En privat, aquest sentiment d'agraïment quedava reflectit en l'escrit que va fer al Llibre d'honor del Club: “El meu fervorós agraïment al FCB, que em recorda els moments més emotius dels meus 18 anys, i també l'honor que Ara em fa aquest Barça que molt vaig estimar i que encara estimo. Al mateix temps li desitjo moltes victòries i que la seva fidelitat a Catalunya sigui cada dia que passa més forta. A tots els socis, simpatitzants, membres del seu consell i jugadors, una ben forta abraçada”. Tampoc no podia amagar la seva emoció el president del Barça. Al minut 32 del primer temps, Montal fica discretament la mà a la butxaca i treu de la cartera el carnet de soci del Molt Honorable, amb el número 187, que era el que Tarradellas tenia abans d'anar-se'n a la guerra d'Àfrica. Però aquesta entrega va ser simbòli-

ca, ja que, realment, el carnet ja li havia entregat uns mesos abans l'aleshores secretari general del Barça, Joan Granados: “Vaig viatjar en tren fins a Saint Martin-le-Beau, i allà em van rebre Tarradellas i la seva senyora. Un cop a casa seva, li vaig donar el seu carnet de soci i la insígnia d'or i brillants del Barça. Allà —continua Granados— vaig ser testimoni de la reunió del President amb la persona que estava tramitant el retorn de Tarradellas a Catalunya, des del govern de Madrid”. Aquella nit tan especial, semblava que el menys important era el que passava sobre la gespa, però els blaugranes de Rinus Michels van voler sumar-se a la festa i van imposar-se al conjunt canari amb un contundent 5 a 0. El Barça havia complert la seva part del pacte: havien guanyat, tal com els havia demanat el President ■

El cartell de Tísner

Amb motiu de la visita de Tarradellas al Camp nou, el FC Barcelona va encarregar un cartell al dibuixant Avelí Artís-Gener, Tísner, del qual es van fer tres mils exemplars, al preu de dues-centes pessetes. El cartell representava un castell aixecat per gent vestida del Barça i l'enxaneta amb una senyera a la mà i cridant “Benvingut a casa, President”.

Al peu del cartell, uns versos de Salvador Espriu: “Ens mantindrem fidels per sempre, al servei d'aquest poble”.

5

FC BARCELONA

0

LAS PALMAS

FC Barcelona: Artola, Ramos, Miguell, Olmo, De la Cruz, Neeskens, Sánchez (Clares, min 56, i després Costas, min 69), Heredia, Cruyff, Asensi i Zuviría.

Las Palmas: Carnevalli, Estévez, Páez, Roque (Germán, min 74), Felipe, Félix, Marciel, Brindisi, Morete, Jorge i Gerardo (Hernández, min 54).

Gols: 1-0, Zuviría (min 57) de penal; 2-0, Zuviría (min 63) de penal; 3-0, Neeskens (min 74); 4-0, Cruyff (min 86); 5-0, Heredia (min 87).

Àrbitre: García Carrión.

L'enigma anterior: Quin jugador de futbol va abandonar el FC Barcelona per motius sentimentals?

La Pista: El seu fill va ser un destacat futbolista centreamericà.

La Solució: Martí Ventolrà.

Nom de la guanyador: Víctor Pérez i Godàs, soci número 866.

*Equip del FC Barcelona de la temporada 1934/35.
Ventolrà és el tercer per l'esquerra.*

■ TEXT: Josep Maria Solé i Sabaté | FOTOS: Arxiu FCB

Martí Ventolrà (Barcelona, 1906 – Ciutat de Mèxic, 1977) és, juntament amb Josep Escolà, una de les figures més carismàtiques del Barça de la difícil dècada dels trenta. L'any 1937, en plena Guerra Civil, va abandonar el Club durant el transcurs de la gira per Mèxic, i ho va fer d'una manera ben singular: s'havia enamorat de Josefina Rangel, neboda del president mexicà Lázaro Cárdenas, i va decidir quedar-se a la capital asteca per contraure-hi matrimoni. Fruit de la seva unió va néixer José, que va arribar a ser un futbolista destacat.

El cognom Ventolrà és mític en la història del futbol mundial. Pare i fill són l'única parella que ha competit amb seleccions diferents al Mundials de futbol: Martí va fer-ho amb Espanya al d'Itàlia (1934), i José, amb Mèxic (1970).

Martí Ventolrà va ser un davanter nascut a Barcelona el 1906. Després de jugar al Catalunya de les Corts, a l'Espanyol i al Sevilla, va arribar al Barça, el seu equip de l'ànima, on va jugar des del 1933 fins al 1937; va disputar un total de 125 partits i va marcar 73 gols.

Solia portar un mocador al cap. Com a futbolista, se'l recorda pel seu driblatge fantàstic, la velocitat, el seu toc excepcional, la precisió de les seves centrades i perquè era un bon rematador de cap. De fet, va ser la gran figura del Barça des del 1933 al 1936. També hi ha una altra dada

per al record: és el jugador que més gols ha marcat en un Barça-Madrid, en la contundent victòria de la temporada 34/35 (5-0), en què va fer quatre dels cinc gols del triomf.

La Guerra Civil de 1936-1939, la confiscació del Club per un comitè dels mateixos treballadors i la manca de competició oficial reglada deixava l'entitat en una precarietat extrema. El Barça es trobava que esdevenia l'excusa per anar salvant partits de futbol cedint jugadors a tort i a dret, alhora que se'l presentava com el gran paradigma propagandístic de la Generalitat i de la República, sota comminació del Comitè de Milícies Antifeixistes a l'inici de la guerra i després de l'Exèrcit de la República.

Els jugadors anaven sent mobilitzats i el Club, amb els calaixos buits i sense cap ingrés segur,

havia de dependre d'ajuts inesperats i, fins i tot, vendre's taules de ping-pong.

Catalunya era un baluard clau de la República, però tot es girava en contra d'un futbol normalitzat que es quedava sense Lliga, sense competicions amb cara i ulls i sense diners. Alguns jugadors buscaven solucions pels seus propis mitjans, però el Club, després de l'assassinat del President Josep Sunyol els primers dies d'agost a la Sierra del Guadarrama per tropes franquistes, no sabia com encarar aquell present tan incert. Un comitè de treballadors del mateix Club va haver de dirigir l'entitat per evitar que caigués en mans d'algun altre comitè d'actuació i de gestió incertes, fet que no dissuadí la presència amenaçadora d'alguna pistola a l'hora de prendre decisions.

A finals del 1936 arribà una invitació salvadora per fer una gira a Mèxic, que es va fer finalment

Martí Ventolrà es va quedar a Mèxic per contraure matrimoni amb la neboda de Lázaro Cárdenas

el maig del 1937. El que aleshores ningú no sabia és que seria una de les raons de la no-desaparició del Club que, durant la postguerra franquista, es va voler anomenar Club España. Els dòlars de la gira van ser resguardats per gent fidel al país que es va mantenir per damunt de les profundes diferències polítiques i van permetre fer front a tota mena de persecucions i discriminacions de la Dictadura.

El Barcelona va guanyar quatre partits a Mèxic i en va perdre dos, va participar en tota mena d'actes democràtics republicans, en sopars a l'Orfeó Català i allargà la gira als EUA. L'Universal de Mèxic els saludava com a herois paladins de la Generalitat i la República, però tot tingué un preu. Abans de retornar a un país en guerra, 9 dels 11 jugadors titulars es van quedar a Mèxic i 2 s'exi-

liaren a França. Els que finalment tornaren en acabar la guerra foren perseguits pel franquisme, que no els va deixar vestir la samarreta blaugrana fins passades tres temporades. El més destacat dels qui es quedaren a Mèxic va ser Martí Ventolrà, que va jugar dos anys a l'Atlanta, va conèixer Josefina Rangel, neboda de l'aleshores president Cárdenas, i s'hi va casar. D'ell diu la premsa del país azteca: "Baste recordar a Martí Ventolrà, cuya recia quijada anticipaba tiros al ángulo".

L'escriptor i periodista Juan Villoro recorda aquesta gira del 37 en un article publicat al diari Reforma, amb motiu de la gira del 2006 del Barça a Mèxic:

"El Barça encontró refugio transitorio en México, pero se salvó al precio de desmembrarse. Sólo Angel Mur Navarro parecía determinado a re-

gresar bajo el sol Mediterráneo. Ahora que el Barça cosecha millones y trofeos conviene recordar el momento en que se dispersaba hacia canchas sin dictaduras. El equipo hubiera perdurado como una quimera de no ser porque algunos volvieron al sitio del origen. El Barça del Ronaldo que ganó el Balón de Oro no existiría sin esa sencilla y tenaz resistencia. En 1937 los jugadores decidieron sobrevivir en México y Francia con otros uniformes. Pero el Barcelona no se destruyó: inició su camino de regreso con la fuerza de la fragilidad, animado por un masajista sin otro recurso que una esponja".

Els qui van fer Barça a l'altra banda de l'Atlàntic, com els Ventolrà pare i fill, són també responsables d'aquesta collita increïble blaugrana que hi ha a Mèxic ■

EL NOU ENIGMA

Quin mític jugador de la secció de bàsquet va arribar al Barça juntament amb el seu germà gran?

LA PISTA:

Amb la selecció espanyola va anotar 3.358 punts.

Les respostes s'han de fer arribar, fent constar el nom i el número de soci, a:

Correu: Revista Barça. Av. d'Aristides Maillol, s/n, 08028 Barcelona

Correu electrònic: revista@fcbarcelona.cat

Coordinació:

Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

vueling

NOVA RUTA!
NIÇA
FLY DESDE
BARCELONA.

FROM
30€
TOT
INCLÒS.

COMPRING EN
www.vueling.com

Barça TV aposta pel planter i pels partits en directe

Els també van ser una promesa. A Barça TV fa anys que són titulars

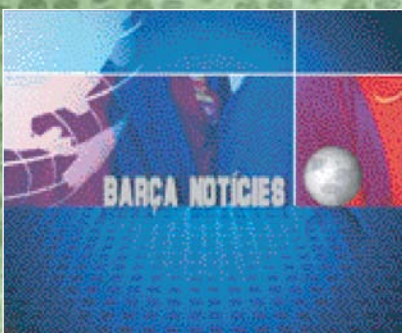

'Promeses', el programa del futbol base, a Barça TV. Els dilluns, a les 20.00h

ELS DILLUNS, EL 'PROMESSES'

El futbol base és l'escola dels bons futbolistes. A Barça TV fem el seguiment setmanal dels equips, amb resums de partits i gols, reportatges i entrevistes, i l'evolució dels cracs del futur amb imatges úniques. A Barça TV, Messi, Bojan o Giovanni fa anys que són una referència. Presentat per Marc Guillén, el 'Promeses' és una exclusiva de la televisió del Barça.

I els caps de setmana, els partits del Barça B, en directe.

La informació diària al 'Barça Notícies'

És la referència informativa del vespre. Reposadament, explica les notícies del dia del FC Barcelona. Durant 30 minuts es repassa l'actualitat del primer equip de futbol i de la resta d'equips del club –des del bàsquet professional fins al beisbol amateur–, sense

**De dilluns a divendres,
A les 19:30 hores i a les 23:00**

oblidar la vessant institucional de l'entitat. Al Barça cada dia hi passen moltes coses; al *Barça Notícies* de Barça TV no ens en deixem cap per explicar.

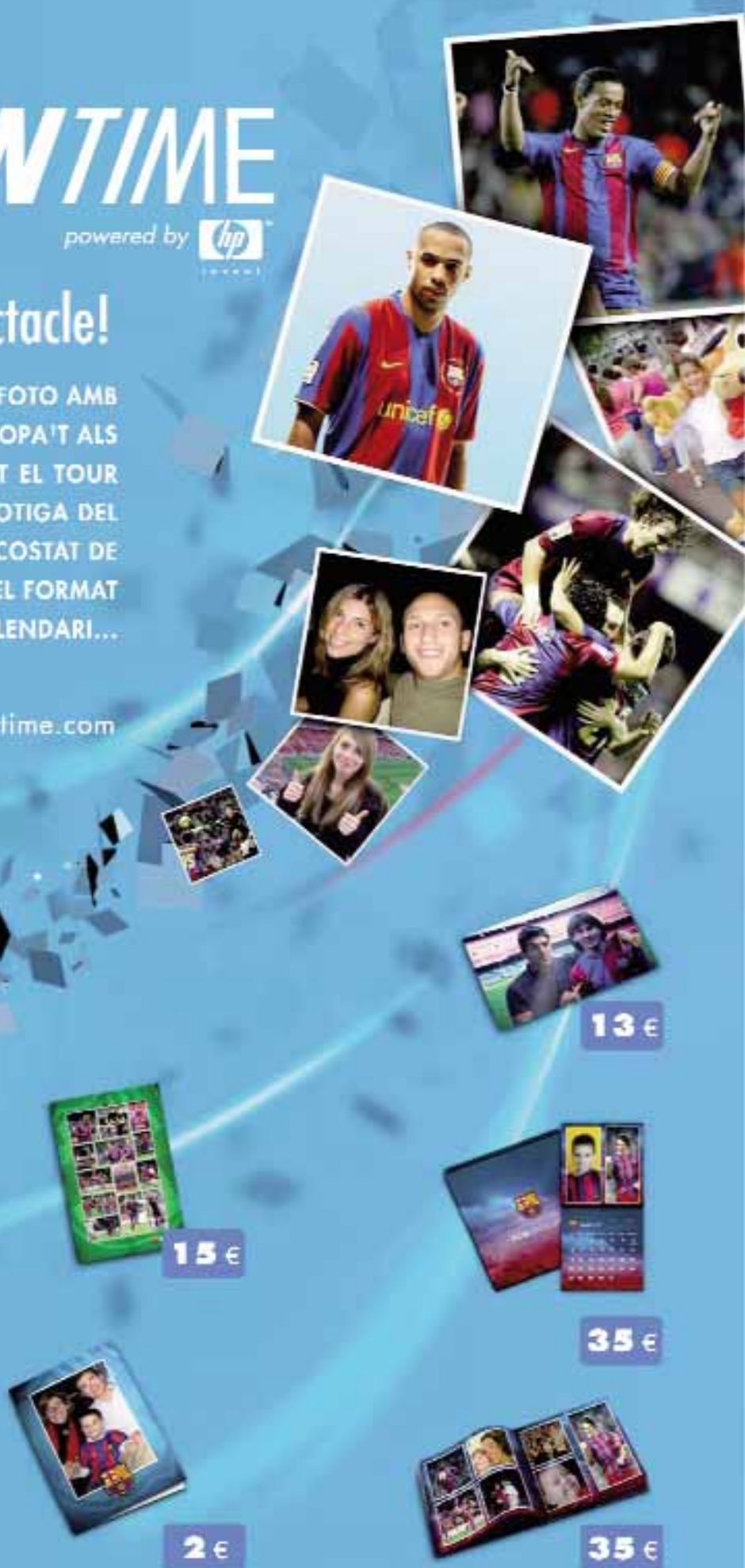
SHOWTIME

powered by

Tu formes part de l'espectacle!

FES EL TEU SOMNI REALITAT: SORTIR A LA FOTO AMB EL BARÇA! ARA HO TENS MOLT FÀCIL: APROPA'T ALS FOTO-QUIOSCS QUE TROBARÀS DURANT EL TOUR AL CAMP NOU I A LA PLANTA -1 DE LA BOTIGA DEL BARÇA I IMPRIMEIX LES TEVES FOTOS AL COSTAT DE LES DELS TEUS JUGADORS FAVORITS, EN EL FORMAT QUE MÉS T'AGRADI: ÀLBUM, PÒSTER, CALENDARI... TU I EL BARÇA FEU UN GRAN EQUIP!

L'espectacle continua a www.fcbshowtime.com

13 €

15 €

35 €

2 €

35 €

FCB SHOWTIME: COMENÇA L'ESPECTACLE!

Ara tens l'oportunitat de guardar per sempre els teus records més emocionants i especials, amb les fotos dels millors moments del Barça. Showtime et permet imprimir les teves fotos personals al costat de les dels teus ídols, en el format que més t'agradi: àlbum, calendari, pòster... D'aquesta manera tindràs un producte Barça personalitzat i únic.

■ TEXT: Vanessa Fornis | FOTOS: Herraizsoto&co.

1. FOTOS TOUR CAMP NOU

Els visitants del Tour Camp Nou tindreu l'oportunitat de fer-vos fotos amb els vostres ídols més incondicionals. Podreu aixecar la Copa d'Europa amb les mans, estar amb els cracs barcelonistes sobre el mateix Camp Nou, fer-vos una foto amb el conjunt que entrena Frank Rijkaard o fins i tot abraçar-vos amb el vostre jugador favorit.

2. QUIOSC

Showtime també t'ofereix la possibilitat de crear productes personalitzats i únics amb les teves fotografies digitals personals. Pòsters, àlbums, calendaris i postals són, entre d'altres, alguns dels productes que es podran crear i personalitzar, perquè puguis compartir les teves millors experiències amb els millors moments del FC Barcelona. El Quiosc es troba a la FCBotiga.

3. FCBSHOWTIME.CAT – PRODUCTES PERSONALITZATS ONLINE

De la mateixa manera que al quiosc del Camp Nou, els socis i aficionats barcelonistes podran crear des de casa seva, des del lloc web www.fcbshowtime.com, una gran varietat de productes Barça. Aquesta pàgina web estarà disponible a partir del mes d'octubre.

4. RÈCORD

Tu formes part de l'espectacle! El compte enrere ja està en marxa i tenim l'adrenalina a punt per saltar al terreny de joc. Falten pocs dies perquè entre tots els barcelonistes aconseguim batre un nou rècord i tu no pots faltar-hi. L'emoció està garantida! ■

QUADRE DE PREUS GENERALS

Àlbum des de 24 €
Pòsters des de 15 €
Calendaris 35 €

Postals 2 €
Fotos Tour Camp Nou 13 €
Llibrets des de 7 €

MÉS INFORMACIÓ

www.fcbshowtime.cat
Planta -1
FCBotiga Megastore

RECOLLIDA DE FOTOS TOUR CAMP NOU

Es realitzarà sempre a la planta -1 de la FCBotiga Megastore

HORARIS I LOCALITZACIONS

Tour Camp Nou: 10h. - 20h. (diumenge 10h - 14h.)
FCBotiga Megastore: 10h. - 20.30h. (diumenge 10.30 - 14.30h.)

El gran repte

NOVETATS EN ELS PARTITS AL PALAU

Les seccions de bàsquet, handbol, hoquei patins i futbol sala del FC Barcelona ja han arrencat les seves competicions respectives. Mentre que el bàsquet ha començat aquest mes d'octubre, l'handbol, l'hoquei patins i el futbol sala ja fa setmanes que han iniciat els partits oficials. D'aquesta manera, l'acció i la passió tornen al Palau Blaugrana un any més. Un Palau que aquesta temporada ensenya una

cara renovada després que aquest estiu se n'hagi reformat part de la instal·lació. Un any més, els socis del FC Barcelona poden adquirir entrades amb antelació i amb descomptes especials per veure l'AXA FC Barcelona. Per la compra de la primera entrada, els socis gaudiran d'un descompte d'un 20% i, en alguns casos, de fins a un 40%, en la majoria de partits. Pel que fa als partits de futbol sala,

handbol i hoquei patins, l'entrada és gratuïta. Per a més informació sobre les entrades per als partits al Palau Blaugrana, només cal consultar el lloc web del Club, www.fcbarcelona.cat.

Creix amb el Barça

Dins les novetats del programa 'Creix amb el Barça' d'aquesta temporada, destaca la possibilitat que els nens i nenes socis entre els 4 i 15 anys es puguin fer una fotografia amb el primer equip de bàsquet, futbol sala, hoquei patins o handbol. Per tramitar la sol·licitud s'ha d'omplir un formulari a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB), per correu electrònic enviant la sol·licitud que es pot imprimir des de la web junior FCBjunior.cat, o bé enviant el formulari a través del fax. Cal indicar quin és la secció amb la qual el soci vol fer-se una fotografia.

És imprescindible que el nen o nena sigui soci i només es permet un acompanyant per nen. La fotografia es recollirà a la FCBotiga i en funció de l'èxit de la iniciativa es continuarà de manera permanent la temporada vinent.

AGENDA CULTURAL

Aquesta tardor gaudeix dels descomptes per a socis per veure les diferents obres en el Palau de la Música gràcies al Promoconcert que ofereix un 20% de descompte en els concerts. Per la seva banda a l'Auditori -a la ciutat de Barcelona- també hi ha un descompte d'un 25% per veure el Festival de Músiques del Món.

A més, sessió especial per veure l'obra de teatre 'Intimitat' al Villarroel i descomptes per a les sessions matinals de teatre familiar al Poliorama. Els socis també poden entrar de franc al Cosmocaixa.

SORTEJOS PER A SOCIS

Aquesta temporada 2007/08 i només pel fet de ser soci del Club es pot participar cada mes en un sorteig, que es fa de manera automàtica, per optar a un munt de premis. Cada més es pot guanyar des d'un desplaçament amb el primer equip de futbol per a dues persones fins a 4 localitats per a un partit de bàsquet al Palau. I els socis més petits també opten a aconseguir diferents regals. En el lloc web de club (www.fcbarcelona.cat) es pot consultar tota la informació sobre aquests sortejos.

“UN COP REGISTRAT, EL SOCI REBRÀ EL FCBULLETÍ PER MITJÀ DEL CORREU ELECTRÒNIC I, VIA SMS, AMB LES ALERTES INFOSOCIS”

ACTUALITZA LES TEVES DADES O REGISTRA-LES

Ara registrar-se als serveis de Butlletí del FC Barcelona i a les Alertes SMS és molt senzill. Només cal dirigir-se a l'espai 'Els teus canals de comunicació', a la Zona Socis del lloc web del club www.fcbarcelona.cat. En pocs minuts el soci serà registrat en aquests serveis gratuïts i exclusius per a socis. El butlletí conté les últimes novetats, com els períodes de venda d'entrades, els últims avantatges per a socis, les notícies i els enllaços més importants per al soci a la web del club. Els butlletins s'envien sempre que hi ha alguna novetat. Es tracta d'un canal àgil que permet mantenir-se informat contínuament. El servei d'Alertes Infosocis SMS informa a través d'un missatge al teu mòbil del dia, hora i canal d'emissió del partit, en el moment que es confirma (normalment 10 dies abans

del partit). A més al finalitzar els partits el soci rebrà un missatge amb el resultat i un petit resum del partit.

Diferents procediments

Els socis que vulguin actualitzar o registrar les seves dades ho poden fer a través del lloc web del Club, www.fcbarcelona.cat, on han d'indicar el seu nom i cognoms, el número de soci i la clau de soci, així com el número de telèfon mòbil i l'adreça de correu electrònic on vulguin rebre les informacions del FC Barcelona. Aquest tràmit també es pot fer trucant al 902 1899 00, per fax al 93 496 37 97, o bé es pot anar en persona a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista, situada a les instal·lacions del Camp Nou, i registrar o actualitzar les dades.

SERVEIS

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat

SEU SOCIAL

Tel: 902 1899 00 · Fax: 93 411 22 19
Avinguda d'Aristides Maillol, s/n.
08028 Barcelona

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB - Camp Nou)

oab@fcbarcelona.cat

HORARIS

> De dilluns a dissabte, de 9 a 21 h.
Diumenges de Liga, des de dues hores abans del partit.

TAQUILLES

HORARIS

> Taquilles principals (accés 14)
De dilluns a dijous, de 9 a 13.30 i de 15.30 a 18 h.
Divendres, de 9 a 14.30 h.
Dissabtes (només quan hi ha partit) de 9 a 13.30h.
> Taquilles Boulevard (accessos 7/9)
De dilluns a dissabte, de 10 a 18.15 h.
Diumenges de 10 a 14.15 h.
> Taquilles del camp (a la zona dels gols)
Des de les 11 h fins que comença el partit.

MUSEU FC BARCELONA (gratuït per als socis)

museu@fcbarcelona.cat

HORARIS DE VISITA DES DEL 2 D'ABRIL FINS AL 28 D'OCTUBRE

> De dilluns a dissabte, de 10 a 20.00 h. - Tour Camp Nou fins a les 19.00h.
Diumenges i festius, de 10 a 14.30 h. - Tour Camp Nou fins a les 13.30h.
L' 1/1, 6/1 i 25/12, romandrà tancat. Aparcament gratuït.

PREUS

> Socis del FC Barcelona: l'entrada al Museu i al Tour de l'estadi és gratuïta.

Públic: Museu 7 euros i Museu + Tour estadi 11 euros

Infantil (fins a 13 anys): Museu 5,60 euros i Museu + Tour estadi 8,80 euros

Penyes, jubilats i estudiants: Museu 6 euros i Museu + Tour estadi 9,20 euros

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I ESTUDIS FCB

centre.documentacio@fcbarcelona.cat

L'accés és lliure. El públic, però, l'ha de concertar al telèfon:

93 496 36 12.

HORARIS

> Atenció al públic: de dilluns a dijous, de 10 a 14 i de 16 a 18.30 h. Els divendres de 10 a 15 h.

FCBOTIGA (5% descompte socis, 10% Botiga Online)

fcbotiga@fcmerchandising.com

Tel: 93 409 02 71

HORARIS

> De dilluns a dissabte, de 10 a 19 h.
Diumenges, de 10.30 a 14.30 h.

PISTA DE GEL (25% descompte socis)

pistadegel@fcbarcelona.cat

HORARIS

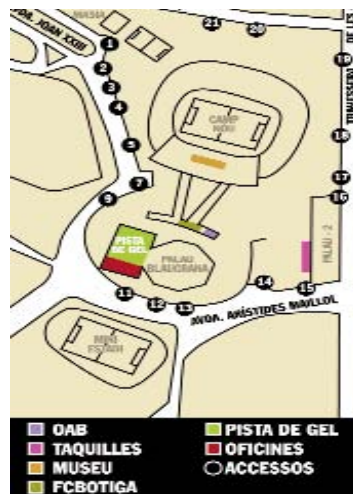
> Dilluns, dimarts i dijous de 10 a 14 i de 16 a 18 h.
Dimecres i divendres de 10 a 14 i de 16 a 20 h.

Dissabtes, diumenges i festius de 10.30 a 14 h i de 17 a 20.30 h.

PREUS (l'entrada inclou el lloguer dels patins):

> Socis FC Barcelona 7,20 euros; Públic 9,80 euros

NOTA: Per patinar és obligatori l'ús de guants. Se'n poden llogar a les instal·lacions de la Pista de Gel.

ELS DESCOMPTES PER ALS SOCIS

Els socis tenen avantatges en la compra o utilització dels serveis de patrocinadors i empreses col·laboradores. Treu-li partit al teu carnet!

	Interessants avantatges addicionals en contractar una assegurança d'automòbil o de llar.	Més informació 902 42 40 45
	10% de descompte per a tots els socis del Barça sobre tota la gamma de productes Bauhaus, en tot moment i sense excepcions.	Amb el carnet de soci (senior) www.bauhaus.es
	Grans descomptes sobre les tarifes generals en el lloguer de vehicles.	Codi client per als socis del FC Barcelona: 4402115 Més informació 902 100 101
	Descomptes sobre els preus de tarifa en impressió digital, servei de copisteria i enquadernació i acabats.	www.artyplan.com

ACORDS

	Descomptes entre 20-40% en tractaments làser, medicina estètica, cirurgia plàstica, nutrició i dietètica, odontologia estètica i blanquejaments i implantologia capil·lar	Més informació 93 675 14 80 www.clinicsantcugat.com
	Emporta't una màquina de cafè d'última generació (valorada en 200 €), per la compra del primer lot monodosi de cafè i te, per només 59 €.	Truca al 902 222 216 o visita www.saborbianchi.com/fcb
	10% forfet hivern i una sessió de jump gratuïta (excepte del 25 de desembre al 6 de gener)	Amb el carnet de soci
	3€ de descompte en: • Entrada Completa • Entrada Emblemàtica • Entrada de menors de 120 cm	Amb el carnet de soci
	En les visites guiades 2x1 en el preu de les entrades	Amb el carnet de soci
	10% de descompte en les entrades	Amb el carnet de soci
	5% de descompte en els productes a Catalunya	Amb el carnet de soci

 DESCOMPTES AL CLUB	Sales i espais: 30% de descompte en el lloguer de sales i altres espais emblemàtics del club.
---	--

i ACTUALITZA LES TEVES DADES

Has canviat d'adreça?
T'has canviat l'"e-mail" o el mòbil?

Que no se t'escapi res!
No oblidis que pots estar deixant de rebre informació oficial important del club o avantatges exclusius com són els que ofereixen la Revista Barça, el butlletí electrònic, o els sms gratuïts, entre molts d'altres.

Com fer-ho?
És molt fàcil. Hi ha tres maneres d'actualitzar les teves dades: trucant al telèfon del club, el 902 1899 00, enviant un correu electrònic a l'adreça oab@fcbarcelona.cat o bé anant personalment a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista.

***Parlis com parlis, siguis
com siguis, el més important
és que algú t'escolti***

A "la Caixa", més de 25.000 persones t'escolten, t'entenen i treballen a prop teu per oferir-te la millor solució.

Parlem?

 "la Caixa"

Si ens encanta el Barça és perquè té
tantes estrelles com nosaltres

